JEHOVA-JIRE-1 (64-0402)

1 Sēdieties. Šī ir lieliska iespēja atkal sanākt kopā šovakar. Un liela svētība man, atnākt un runāt ar jums par mūsu Kungu Jēzu, kuru, es esmu pārliecināts, lielākā daļa no jums pazīstat, jeb es ceru, ka pazīstat jūsu grēku piedošanā un...un caur Viņa žēlastību pret jums. Un lai Viņš dāvā jums šovakar vēl vairāk Savas žēlastības. Kad mēs no šejienes dosimies prom, lai mēs esam spējīgi pateikt tāpat kā tie, kas gāja no Emavas: "Mūsu sirdis mūsos dega, kad Viņš runāja ar mums ceļā."

2 Un tā, katru rītu, manuprāt, viņiem ir kāds sabiedrisko attiecību cilvēks kā viņš... Veila kungam šeit būs mācībstunda, tāda kā atbildēšana uz jautājumiem un runāšana par Rakstiem. Vai tas notiks šajā ēkā? [Brālis saka: "Āmen. Šajā ēkā, jā."–Tulk.] Tepat šajā ēkā, no rīta. Un, ja kāds būs brīvs un kāds no kalpotājiem un pārējiem gribēs atnākt, nu, visi ir gaidīti. Un brālis Veils ir diezgan dziļš skolotājs. Patiešām, viņam ir laba izglītība.

3 Un tāpēc...Nesen es teicu, ka es...es gribētu, lai man būtu izglītība. Man vajag izmantot līdzības, kaut ko tamlīdzīgu, lai izskaidrotu, saprotiet. Man nav pietiekami daudz izglītības, lai to visu darītu saprotamu. Bet, tā vai citādi, Tas Kungs palīdz man tikt galā ar to.

4 Un tā... Es atceros, ka reiz bija viens cilvēks, kas ir minēts Rakstos, viņu sauca Jānis, un viņa tēvs bija priesteris. Parasti viņi sekoja sava tēva pēdās. Bet viņam bija svarīgs vēstījums; viņam bija jāpaziņo par Mesijas atnākšanu. Un tā, ja viņš būtu gājis uz to skolu, kurā mācījās viņa tēvs, cilvēki teiktu: "Nu, vai tu pazīsti dārgo brāli *tādu un tādu*? Tas ir visīstākais Mesija," viņi teju vai bija pārliecinājuši viņu par to. Tāpēc, saprotiet, viņš neapmeklēja nevienu tāda veida skolu.

5 Viņš devās tuksnesī, kur viņš mācījās no Dieva. Ievērojāt, kādi bija viņa spredīķi? Viņam nebija nekādas izglītības. Viņš aizgāja deviņu gadu vecumā, atgriezās trīsdesmit gados, sludināja sešus mēnešus un tika sodīts ar nāvi. Lūk, mēs redzam, ka viņš izmantoja...teica kā... Atnāca farizeji un saduķeji, un viņš teica: "Ak, jūs, čūsku dzimums!" Tieši to viņš redzēja tuksnesī: čūskas, kaut ko zemisku, glumu un mānīgu. Saprotat?

6 Nu, kāds varbūt būtu teicis: "Ak, jūs, nedaudz problemātiskie," vai kaut ko tamlīdzīgu. Bet viņš...

7 Bet, redziet, viņš nezināja, kādus citus vārdus, ko pielietot, tāpēc viņš vienkārši teica: "Jūs, čūsku dzimums," tieši to viņš bija redzējis tuksnesī. Teica: "Kas jūs ir brīdinājis bēgt no gaidāmajām dusmām? Nevajag sacīt, ka: 'Mums ir...mēs piederam pie *šiem* un piederam pie *tiem,*" jo Dievs var no šiem akmeņiem," tiem, ko viņš bija redzējis, "radīt Ābrahāmam bērnus. Un cirvis ir pielikts pie koka saknes." Viņš zināja, ko darīt ar sliktu koku. "Kas nes nelabu augli, tiek nocirsts un iemests ugunī," lai sadedzinātu to nederīgo koksni.

8 Redziet, visās viņa svētrunās bija kaut kas no dabas, viņš ņēma to kā paraugu. Parastie cilvēki saprot to. Un tad viņi... Es domāju, ka reizēm tā darīt būtu nedaudz labāk, nekā visi lielie vārdi, ko cilvēki iemācās skolā.

9 Un tā, vakar vakarā mēs nedaudz aizkavējāmies, tāpēc šovakar mēs centīsimies atlaist jūs tieši laikā, ja vien mums izdosies. Un es ceru, ka šovakar Tas Kungs neļaus lietum tik stipri līt uz šī skārda jumta; tā ka mēs vienkārši ticam un...un cenšamies kalpot Viņam, cik labi vien protam.

10 Tagad piecelsimies kājās, kad mēs lasīsim Dieva Vārdu, kad mēs lasīsim no 1. Mozus grāmatas. Un mēs sāksim ar 22. nodaļu un 7. pantu, lasīsim līdz 14. pantam ieskaitot.

Un Īzāks sacīja Ābrahāmam, savam tēvam: "Mans tēvs!" Un viņš sacīja: "Te es esmu, mans bērns." Un viņš sacīja: "Te ir uguns un malka, bet kur tad ir upurējamais jērs?"

Un Ābrahāms sacīja: "Gan Dievs pats sagādās Sev jēru upurim, mans dēls." Un abi soļoja viens otram līdzās.

Un tie nonāca līdz vietai, kādu tam Dievs bija noteicis, un Ābrahāms uzcēla tur altāri, sakārtoja malku un sasēja savu dēlu Īzāku un uzcēla to uz altāra virs malkas.

Un Ābrahāms izstiepa savu roku un satvēra nazi, lai nokautu savu dēlu.

Bet Tā Kunga eņģelis no debesīm sauca viņam: "Ābrahām! Ābrahām!" Un tas sacīja: "Te es esmu."

Un viņš sacīja: "Neizstiep savu roku pret savu dēlu un nedari tam it nekā, jo tagad Es zinu, ka tu bīsties Dieva un neesi taupījis...taupījis savu vienīgo dēlu Manis labad."

Un Ābrahāms pacēla savas acis un ieraudzīja aunu aiz sevis, kas ar saviem ragiem bija saķēries krūmājos; un Ābrahāms piegāja klāt, paņēma aunu un nolika to par dedzināmo upuri sava dēla vietā.

Un Ābrahāms nosauca šīs vietas vārdu: Jehova-Jire: tā vēl šodien mēdz teikt: Tā Kunga kalnā tas būs redzams.

11 Tikai uz brītiņu nolieksim mūsu galvas, pienesīsim lūgšanu.

12 Mūsu Debesu Tēvs, mums saka šis Vārds, kas ir Dievs, ka: "Ticība nāk no dzirdēšanas, no Dieva Vārda dzirdēšanas." Un tagad, Tēvs, mēs lūdzam, lai Tu dāvā mums šī lasījuma kontekstu, lai mēs varētu iemācīties, kā tas mums ir teikts Bībelē, ka: "Visas tās lietas toreiz Vecajā Derībā bija piemēri, kurus mums būtu jāredz." Tie, kas paklausa Dieva aicinājumam, ir svētīti. Tie, kas noraida to, ir nolādēti. Tāpēc mēs lūdzam, Tēvs, lai šovakar mums ir saprašana, caur atklāsmi. Lai Svētais Gars atklāj mums tās lietas, kas attiecas uz mums šajā dienā; tas viss ir apslēpts šajā lielajā Dieva noslēpumā, kas ir bijis kopš pasaules radīšanas. Jo mēs lūdzam to Jēzus Vārdā. Āmen.

Varat apsēsties.

13 Es gribu runāt par tēmu, ja Tas Kungs gribēs, izrietot no šīs domas par: "*Jehova-Jire*". Šis vārds nozīmē "Dievs sagādās Sev upuri".

14 Un mēs runājam par Ābrahāmu, un tas notika laikā, kad viņš gaidīja apsolīto dēlu. Lai uzzinātu reālo patiesību par to, mēs atgriezīsimies atpakaļ. Un tas notika 22. nodaļā, bet mēs pakāpsimies atpakaļ; man šeit ir izrakstītas dažas Rakstu vietas, uz kurām es gribētu atsaukties, ja sanāks. Un es gribu runāt par tām, un es gribu sākt no 12. nodaļas. Mēs atgriezīsimies atpakaļ, lai noskaidrotu, kas ir šis personāžs Ābrahāms, un kā...kā tas notika, ka Dievs izvēlējās viņu.

15 Mēs zinām, ka tas apsolījums tika dots Ābrahāmam un viņa pēcnācējam pēc viņa, un tikai tad, ja mēs esam Ābrahāmā, mēs esam apsolījuma mantinieki kopā ar viņu. Tātad, Ābrahāmam bija pēcnācēji, un šie pēcnācēji, protams, bija... Viņam bija daudz pēcnācēju, pēcnācēju, bet viņam bija viens pēcnācējs, uz kuru attiecās apsolījums. Viņam bija Ismaēls; un pēc tam, pēc Sāras nāves, viņš apprecējās ar citu sievieti, un viņam bija septiņi dēli, neskaitot meitas; un viņi visi ir Ābrahāma dzimums, bet... Ābrahāma pēcnācēji. Bet tas dzimums bija tas, kuram bija apsolījums. Un šis pēcnācējs, patiesībā, ir Ābrahāma *ticība,* kas viņam bija apsolītajam Dieva Vārdam.

16 Un tā, Ābrahāms, mēs redzam, mēs...neparādās, līdz mēs ieraugām viņu šeit, aptuveni 12. nodaļā. Vienpadsmitajā 1. Mozus grāmatas nodaļā mēs ieraugām, ka viņa tēvs ieradās no Babilonas. Un Ābrahams bija vienkārši parasts cilvēks, tieši tāds pats kā mēs ar jums vai jebkurš cits. Un viņš jau kļuva, tas ir, kā mēs domātu, jau vecs vīrs. Viņam bija septiņdesmit pieci gadi. Viņš bija apprecējis savu pusmāsu. Viņas vārds bija Sāra. Un viņa vārds tolaik, protams, nebija Ābrahāms, tas bija Ābrams. Un...un viņas vārds bija Sāraja. Tātad, mēs redzam, ka viņa bija desmit gadus jaunāka par viņu, kas nozīmē, ka viņai bija sešdesmit pieci gadi, bet viņam bija septiņdesmit pieci gadi.

17 Viņi...droši vien viņš bija fermeris, dzīvoja tur Sineāras ielejā un dzīvoja parastu dzīvi. Dienā viņš...viņš, droši vien, pameta māju un medīja gaļu biezokņos, un lasīja ogas, un dzīvoja tāda veida dzīvi. Vienkārši parasts cilvēks, viņā nebija nekas īpašs. Bet kādu dienu Dievs viņu aicināja. Tieši tā bija tā atšķirība; kad Dievs aicināja.

18 Un tieši tā tas pats attiecas uz jebkuru dzīvi. Ir vajadzīgs Dievs. Tas nav tas, ko tu dari; tas ir tas, ko dara Dievs. Saprotat? Tu teiksi: "Es meklēju Dievu. Es meklēju Dievu." Tu kļūdies. Neviens cilvēks nemeklē Dievu. Dievs meklē cilvēku. Saprotat? Ne jau tu meklē Dievu; tas ir Dievs, kas meklē tevi.

19 Jēzus teica: “Nevis jūs izvēlējāties Mani, bet Es izvēlējos jūs.” Saprotat? Tātad jūs esat izvēlēti pirms pasaules radīšanas, vai arī jūs vispār neesat izvēlēti. Viņš vienkārši atnāca, lai izpirktu to vārdu. Un visi, kuru vārdi nav tajā Jēra dzīvības grāmatā pirms pasaules radīšanas...jo, tā vai citādi, tur atradīsies tikai tie. Saprotat? Jūs bijāt izvēlēti Viņā pirms pasaules radīšanas. Kad tika izvēlēts Jērs, tad jūs tikāt izvēlēti līdz ar Viņu pirms radīšanas...

20 Un jūs esat, kā es teicu vakar vakarā, Dieva domu atribūts. Saprotiet, tas ir vienīgais veids, kā jūs varat būt mūžīgi, un vienīgā mūžīgās dzīvības forma. Ir tikai viena veida mūžīgā dzīvība, un tas ir Dievs. Tāpēc, tas arī viss, tieši Viņš ir vienīgais, kas ir mūžīgs.

21 Un tā, mēs redzam, ka Ābrahāmam bija tā vieta. Un Dievs Vecajā Derībā veidoja līdzības un ēnas, lai parādītu, ko Viņš grasījās darīt.

22 Lūk, mēs šeit redzam, ka Dievs runāja uz viņu. Un tā varenā lieta, kad Dievs viņu pasauca... Tas aicinājums, kas nāca no Dieva, bija pārdabisks aicinājums. Un tomēr tas nekad neizšaubīja Ābrahāmu, ne reizi. Viņš vienmēr zināja, ka tas ir Dievs. Tā ir varena lieta. Kad...

23 Dieva aicinājumi ir pārdabiski; tajos nav nekā dabīga. Dievs ņem pārdabisko un izstrādā to dabiskajā, bet Dieva aicinājumi ir pārdabiski. Bībelē ir teikts: “Dāvanas un aicinājumi ir neatceļami.” Redziet, tas ir Dieva iepriekšnoteikts.

24 Un tā, šeit mēs redzam, ka Ābrahāms, būdams aicināts, viņš dzirdēja Dieva balsi, un Viņš pateica viņam kaut ko, kas bija teju vai pilnīgi neiespējams. Viņam bija septiņdesmit pieci gadi, viņa sievai sešdesmit pieci gadi, kas nozīmē, menopauze viņai bija beigusies pirms aptuveni divdesmit gadiem, un viņš dzīvoja ar viņu, kopš viņa vēl bija meitenīte. Viņiem nebija bērnu. Tomēr Dievs pateica viņam, ka viņiem būs bērns un ka caur šo bērnu tiks svētīta visa pasaule, visas tautas. Lūk, tā ir dīvaina lieta.

25 “Un Ābrahāms,” saka Bībele vēstules Romiešiem 4. nodaļā, “nešaubījās par Dieva apsolījumu neticībā, bet bija stiprs, Dievam godu dodams.”

26 Es varu iztēloties, ka pēc pirmā mēneša... Protams, Sārai, kā es jau teicu, jau sen bija beigusies menopauze. Es varu iztēloties, kā pirmajā mēnesī Ābrahāms saka: “Sāra, mīļā, kā tu jūties?”

“Nekādu izmaiņu.”

27 “Nu, slava Dievam, mums tik un tā būs bērns. Mums tas vienkārši būs. Tā pateica Dievs.”

28 Sāra noadīja tos mazos zābaciņus un sagatavoja autiņus, piespraudes un visu pārējo; sagatavojās, gatavojās tam, jo viņa zināja, ka viņai tas būs. Tā pateica Dievs. Saprotat?

29 Pagāja pirmais gads. “Vai tu kaut ko jūti, mīļā?”

“Vispār nekādu izmaiņu.”

30 “Slava Dievam! Tātad tas būs vēl lielāks brīnums, nekā tas būtu sākumā. Saproti, ir pagājis jau gads. Mums tik un tā tas būs.” Kāpēc? Tā pateica Dievs. Tas atrisina jautājumu. Tā pateica Dievs. Mēs... Tā pateica Dievs.

31 Pagāja desmit gadi. “Kā tu tagad jūties, mīļā?” Viņai jau ir septiņdesmit pieci gadi, bet viņam astoņdesmit pieci.

32 Vai jūs varētu iedomāties, ka mūsdienās uz slimnīcu atnāktu tāds vecītis un vecenīte un teiktu: “Dakter, mēs gribētu pierakstīties. Mums būs...”

33 Dievs prasa jums ticēt dažām no visērmīgākajām lietām, bet Viņš vienmēr īsteno to. Dievs... Cilvēks, kas tic Dievam, šīs pasaules acīs rīkojas absolūti nenormāli.

34 Vai jūs varat iedomāties Mozu, kurš bija apguvis visu ēģiptiešu gudrību, armijas, Ēģiptes armiju virspavēlnieks? Un viņam bija vajadzīgi četrdesmit gadi, lai to apgūtu, bet Dievam bija vajadzīgi četrdesmit gadi, lai šo izglītību no viņa dabūtu ārā – tieši tik, cik bija vajadzīgs pasaulei, lai to viņā ieliktu. Nākamajos četrdesmit gados Viņš ņēma to visu ārā no viņa, visu to izglītību, teoloģiju, ārā no viņa. Un Viņš satika viņu dziļi tuksnesī, un piecās minūtes Dieva klātbūtnē viņš

uzzināja par Dievu vairāk, nekā viņš bija iemācījies no grāmatām četrdesmit gados. Tā tas ir.

35 Dievs netiek iepazīts caur izglītību. Viņš tiek iepazīts caur ticību. Un Dievs uzrunāja viņu pārdabiskajā. Un reizēm Dievs liek mums darīt tik ērmīgas lietas!

36 Vai jūs varat iztēloties: vecs vīrs, astoņdesmit gadus vecs, bēg...pravietis bēg no Dieva? Un piecas minūtes Dieva klātbūtnē... Nākamajā rītā (vai jūs varat viņu iztēloties?), vecs vīrs, bārda nokarājas *šādi* līdz pašai zemei, viņa plikpaurainā galva spīd, līka nūja rokā; viņa sieva sēž uz ēzeļa ar mazuli klēpī; viņi dodas pa ceļu!

"Uz kurieni tu ej, Mozu?"

"Es dodos iekarot Ēģipti."

37 Redziet, "iekarot", viena cilvēka iebrukums. Tas skan smieklīgi. Bet lieta ir tāda, ka viņš to izdarīja, jo tā pateica Dievs. Tas visu atrisina.

38 Ja Dievs tā saka, tad nekas cits nav vajadzīgs. Tas...tas arī viss. Ja Dievs deva solījumu, tad uzticieties tam no visas sirds. Ja jūs varat tam noticēt, tad uzticieties... Ja jūs tam neticat, tad turieties no tā pa gabalu; tas jums kaitēs. Bet, ja jūs tam ticat, tad turieties pie tā, tas aizvedīs jūs uz uzvaru, pavisam noteikti.

39 Un tā, mēs redzam, ka "Ābrahāms nešaubījās par Dieva apsolījumu". Un kad viņš bija simts gadus vecs, bet viņai bija deviņdesmit, es dzirdu, kā viņš saka, viņš jau teju vai nevar parunāt, viņš ir kļuvis tik vecs un vārgs: "Nu, Sāra, mīļā, kā tu jūties?"

"Nu, dārgais, nav nekādu pārmaiņu."

40 "Aleluja! Mums...mums tik un tā tas būs. Dievs tā pateica, un tas arī viss. Dievs deva solījumu." Viņš teica, ka viņš bija "pilnīgi pārliecināts, ka Dievs ir spējīgs izpildīt to, ko Viņš apsolīja."

41 Un tagad mēs saucam sevi par Ābrāhama dzimumu, par viņa ķēnišķīgo dzimumu (nevis Īzāka dzimumu), viņa ķēnišķīgo dzimumu, Kristu; un šaubāmies par jebkuru apsolījumu, strīdamies ar to un sakām, ka tā tas nav, un šaubāmies par to mūsu prātos? Es šaubos, ka mēs esam Ābrahāma dzimums, ja mūsos ir tāda veida domas. Ābrahama dzimums nešaubās ne par ko. Tas sauc tās lietas, kuru nav, it kā tās būtu, jo tā pateica Dievs. Viņš ir Radītājs. Viņš var izdarīt šādi. Viņš apsolīja to, un tas atrisina jautājumu. Tas arī viss. Kad Dievs pasaka to, tas izšķir visu jautājumu. Lūk, atcerieties, viņš gribēja to... Tur nevarēja... Viņš sacīja...

42 Vēl viena lieta, ko Viņš pateica viņam izdarīt – atdalīties no saviem radiniekiem, dzimtas un visiem saviem ļaudīm.

43 Dievs, lai panāktu, ka vīrietis vai sieviete, zēns vai meitene paklausa Viņam...tev ir jāatdalās no visas neticības, tā tas ir, kamēr tu pilnībā neatdalīsies no visa, kas ir pretrunā tam Vārdam un ticēsi tam. Jūs... Dievs aicina uz pilnīgu atdalīšanos.

44 Kā tas atšķiras no mūsu šodienas skolām, kas sūta kalpotājus! Tās vienkārši piebāž viņus ar visvisādu neticību un teorijām, kas ir tikpat tālu no Rakstiem kā dažas no viņu izdomātajām ticības mācībām, un tad sūta viņus ar šādiem pamatiem. Nav brīnums, ka mēs pa visu valsti esam izperējuši Osvaldu un Džeku Rubiju un pārējo baru. Komunisms pārņem valsti, jo mums ir semināri un inkubatoru sludinātāji, nevis Dieva sūtīti, no augšas dzimuši, Svētā Gara piepildīti, ugunīgi dzimuši Dieva dēli, Ābrahama bērni, kuri tic, ka Dieva Vārds ir neapšaubāma patiesība un nekas cits kā vien patiesība, spēcīgi, un spēj stāvēt uz apsolījumiem, neatkarīgi no apstākļiem, un stāvēt ar to, ka tā ir patiesība. Tas ir Dieva Vārds. Labi.

45 Un tā, Viņš pateica: "Atdalies no visiem saviem radiniekiem, no visiem saviem ļaudīm, no visa un seko Man."

46 Dievs nav mainījis Savu ceļu. Dievs ir nemainīgais Dievs. Tas veids, kā Dievs ir darījis kaut ko vienreiz, Viņam ir jādara tas tādā pašā veidā arī otrreiz. Atcerieties, jebkurā brīdī, kad jūs redzat Dieva rīcību, ja Viņš... Ja...ja cilvēks bija pazudis, un Viņš izglāba cilvēku, pamatojoties uz kādu konkrētu Savu lēmumu, tad Viņam vienmēr, uz visiem laikiem, ir jāturas pie tā paša lēmuma. Viņš

nevar to izmainīt. Saprotat? Viņš ir bezgalīgs.

47 Mēs esam ierobežoti. Rīt es varu zināt vairāk, nekā es zinu šodien. Tāpat arī jūs nākamgad zināsiet vairāk, nekā jūs zināt šogad. Šogad jūs zināt vairāk nekā pagājušajā gadā, bet ne Dievs.

48 Viņš ir pilnīgs, bezgalīgs. Viss, ko Viņš dara, ir pilnīgs. Viņš nevar šodien pieņemt lēmumu, bet rīt pieņemt labāku lēmumu. Viņa pirmais lēmums ir pilnīgs. Tādējādi jūs no visas sirds varat paļauties uz visu, ko Viņš saka, ka tā ir patiesība.

49 Reiz Dievam bija jāpieņem lēmums, kā izglābt cilvēku, un Viņš to izdarīja, pamatojoties uz nevainīgas būtnes asinīm, kas tika izlietas Ēdenes dārzā. Bet cilvēks ir izmēģinājis pilnīgi visu, lai izglābtu cilvēku citādākā veidā; viņi ir cēluši pilsētas, viņi ir cēluši torņus, viņiem ir bijušas organizācijas, izglītība un viss pārējais, un tas viss ir pilnībā izgāzies. Ir tikai viens veids, kā Dievs glābj cilvēku – tas ir caur Nevainīgā izlietajām Asinīm. Tas ir tas vienīgais veids. Tāds bija Dieva pirmais lēmums. Viņš vienmēr ievēro to.

50 Ja Dievs dziedināja cilvēku uz tā pamata, uz kāda Viņš to dziedināja, tad Viņam jāizdziedina arī nākamais, kad tas nonāks tajā vietā. Ja Viņš to nedara, tad Viņš rīkojās nepareizi, kad Viņš rīkojās pirmajā reizē, kad bija jāpieņem lēmums.

51 Ja Viņš pieņem kādu lēmumu, tad Viņam vienmēr ir jāturas pie tā. Ja Viņš to nedara, tad tajā reizē Viņš pieņēma nepareizu lēmumu. Saprotat? Un kurš var pateikt, ka Dievs pieņēma nepareizu lēmumu? Saprotat? Mēs nevarētu tā pateikt. Tāpēc Dievam ir jāturas pie Sava lēmuma vienmēr. Tātad, kad Viņš to pieņem, tas ir tas īstais.

52 Tā ka Viņš sacīja: "Atdalies no visiem saviem radiniekiem, no visa, no visas neticības, kas nāk no turienes, no pašas Babilonas."

53 Pirmā lielā organizācija pasaulē bija Babilona, kad tā organizēja visas pilsētas, lai tās maksātu nodevu šai vienai pilsētai, precīza līdzība, visi šie "ismi" un jauninājumi, kas ir redzami šodien. Ja jūs kādreiz izlasīsiet Hislopa "*Divas Babilonas*" un tā tālāk, un paskatieties 1. Mozus grāmatā, jūs ieraudzīsiet, ka 1. Mozus grāmata ir sākums, sēkla, jūs redzēsiet, ka visi šie "ismi" un pārējais ir tieši tur.

54 Saprotiet, tie augstprātīgie farizeji, kuru izcelsme bija no turienes, no tās sievietes ar neparastajām saknēm un tā tālāk, un nonāca līdz pat Jēzus laikam. Farizeji neticēja ne Garam, ne kam citam, un viņi traucēja Jēzum. Jēzus teica: "Atstājiet viņus. Ja aklais vada aklo, viņi abi iekrīt bedrē. Lai..." Un Viņš vienalga turpināja sludināt un dziedināt slimos, un darīt brīnumus. Tas Viņu neapturēja, jo Viņš bija Vārds. Vārds iet uz priekšu, lai kas arī notiktu.

55 Tā ka mēs redzam, ka visas šīs lietas virzās uz priekšu, un galu galā tās nonāk līdz ziedēšanai šajās pēdējās dienās. Tāpat kā Janne un Jambre pretojās Mozum, tāpat arī būs, tā pati lieta.

56 Un tā, pilnīga atdalīšanās no visas neticības. Un atcerieties, patriarhs Ābrahāms netika svētīts absolūti visā, kamēr viņš pilnībā nepakļāvās tam, ko Dievs pateica darīt. Un mēs nekad, nekad, nekad netiksim svētīti un nesaņemsim svētības, kamēr nepakļausimies tam, ko Dievs pateica darīt.

57 Es gribu, lai jūs ievērojat vēl vienu lietu šeit 12. nodaļā, ka tā derība bija pilnīgi bez nosacījumiem. Tajā nebija nekādu nosacījumu. Es esmu izdarījis," nevis "ja tu..." Tajā nebija nekādu "ja". "Es jau esmu to izdarījis." Viņš iedeva Ābrahāmam derību bez nosacījumiem.

58 Un tā, jūs zināt, Ādama derībā bija tā: "Ja tu nepieskarsies šim kokam, tad Es darīšu *to un to*. Bet, ja tu pieskarsies, tad Man būs jādara *tas un tas*." Saprotiet, pie tās bija pievienots likums.

59 Bet šajā derībā: "Es jau esmu padarījis tevi par daudzu tautu tēvu." Un Viņš... Tā ir bez jebkādiem nosacījumiem. Šī derība ir tīra žēlastība, vienkārši absolūta žēlastība. Vienīgā lieta, kas viņiem bija jādara, lai uzturētu šo derību, bija jāpaliek un jādzīvo tajā zemē; un katra svētība, kas pavadīja šo derību, bija ar viņiem. Vienīgā lieta, kas viņiem bija jādara, bija jāpaliek tajā zemē. Un tā, mēs redzam, ka, kad viņi devās uz Ēģipti, viņi zaudēja svētību, bet ne savu derību. Derība

joprojām bija spēkā. Viņi zaudēja svētību, bet nevis viņu derību, jo viņu derība bija žēlastība, beznosacījuma.

60 Un 2. Mozus grāmatas 19. nodaļā Israēls izdarīja vienu no visneapdomīgākajām lietām, ko tas jebkad bija darījis, kad viņi atteicās no žēlastības un pieņēma likumu. Paskatieties, ko bija izdarījusi žēlastība. Žēlastība bija sagādājusi viņiem atbrīvotāju, bija sagādājusi viņiem pravieti ar uguns stabu, lai apliecinātu viņu ar apstiprinātu Vārdu, ar upurējamu jēru. Žēlastība bija dāvājusi viņiem lielu atmodu. Žēlastība bija izvedusi viņus cauri, atvērusi Sarkano jūru, pārvedusi viņus tai pāri. Atbrīvojusi viņus ar zīmēm un brīnumiem, tas viss bija caur žēlastību. Bet viņi sagribēja kaut ko, lai viņi varētu uztaisīt sev lielu vārdu.

61 Nu, šodienas cilvēki taču ir tādi paši, tas ir tieši tas pats. Viņiem noteikti ir...cilvēkam noteikti vajag tajā kaut kā iesaistīties pašam. Un tieši tur Israēls pieļāva savu lielo kļūdu, kad viņi noraidīja žēlastību un tās vietā pieņēma likumu. Un tomēr... Bet derība, ko Viņš ar viņiem noslēdza, joprojām bija bez nosacījumiem. Šodien tas joprojām ir tieši tas pats, mēs to redzam.

62 Tad Ābrahāms, pēc tam, kad viņam bija iedoti šie apstākļi, viņš sāka savu ceļojumu, devās ceļā. Lūk, mēs redzam, ka viņš aizgāja no turienes.

63 Un 13. nodaļā viņš visbeidzot nonāca līdz pilnīgai paklausībai Dievam. Lūk, mēs redzam 13. nodaļā, ka Lats... Sākumā viņš paņēma līdzi savu tēvu, un tas vecais vīrs vienmēr it kā stāvēja ceļā. Un viņš mēģināja vilkt sev līdzi veselu baru. Un, kad tu šādi rīkojies, tieši tur tu ciet neveiksmi. Dievs pateica: "Atdalies."

64 "Nu, vai zini ko, viņi netic tieši tā, bet..." Tad ej prom no tā. Tikai tā. Tā ir tā vienīgā lieta, vienkārši turies no tā pa gabalu.

65 Un tad tas vecais vīrs, visbeidzot viņš, pēc tam, kad viņi to apglabāja, tad Lats kļuva, tā teikt, par matu zupā. Mēs redzam, ka viņš sāka kurnēt. Un viņi abi kļuva bagāti, un viņiem nekas netrūka. Un tad mēs redzam, ka Lats sāka ķildoties, viņa gani, ar Ābrahama ganiem.

66 Un mēs redzam, ka viņš nebija...Dievs neredzēja, ka Ābrahāms būtu pilnīgi uzticīgs, lai paklausītu tam, ko Viņš bija teicis viņam darīt, proti, pilnībā atdalīties no visiem saviem radiniekiem, no visiem saviem ļaudīm un kalpot Viņam.

67 Tātad, mēs redzam, ka šeit Dievs runāja uz Ābrahāmu pie tā altāra un bija pateicis viņam, ko darīt. Visbeidzot Lats, kad atnāca...izcēlās jautājums starp Ābrahāmu un Latu, kurš bija viņa brāļa Hārana dēls, un viņi... Tas bija viņa brāļadēls. Un visbeidzot teica: "Lai... Mēs taču esam brāļi. Lai starp mums nav nekādu strīdu. Tātad, tu, ja tu iesi uz austrumiem, es iešu uz rietumiem. Un, ja tu iesi uz rietumiem, es iešu uz austrumiem. Lūk, vienkārši atdalīsimies, un mēs nebūsim... Šeit ir pietiekami daudz vietas mums visiem. Un tu vienkārši ej, vienkārši izdari izvēli." Lūk, tas bija īsts kristieša gars Ābrahāmā – pat ienaidniekam iedot izvēles labumu. Un tā viņš ļāva viņam izvēlēties savu ceļu.

68 Un Lats, tāpat kā tik daudzi šodien, ieraudzīja iespēju. Ja vien viņam izdotos tikt prom no šīs stingrības, nu, viņš varētu nopelnīt sev pāris dolārus, viņš varētu kļūt par populāru cilvēku. Tāpēc viņš paskatījās lejup Sodomas virzienā. Un tā bija labi apūdeņota zeme un liela pilsēta, un lieliska sāls rūpniecība un tā tālāk. Viņi...viņi eksportēja no turienes. Un...un turklāt tur bija pilns ar izklaidi, sievietes ar visām savām Izebeles krāsām un pārējo, vienkārši lielisks laiks. Arī viņa sieva nebija pilnīgi vienaldzīga pret to, jo mēs redzam, ka tad, kad viņš kļuva tur par mēru, viņai it kā...viņai it kā patika šo cilvēku dzīvesveids. Un tas vienīgais, kas tev ir jāizdara – jāsajaucas kopā ar kaut ko. Saprotat?

69 Dievs grib, lai jūs atdalītos un...un aizietu tik tālu no tām lietām, lai jūs vispār tās vairs neredzētu. Tas... Jums vajag redzēt vienu lietu, tas ir Viņš un tas, ko Viņš apsolīja.

70 Bet Lata kundzei, viņai tas nedaudz patika. Un viņa, bez šaubām, teica: "Dārgais, nu, es tikko kā tur biju, un... Paskaties, kā tur ģērbjas tās sievietes, un paskaties uz tām meitenēm. Paskaties, kā ģērbjas mūsu meitas. Vai tev nešķiet, ka viņas ir modernākas?" Ak vai! Ja mēs atkal neesam nonākuši vēl vienā Sodomā, tad es nezinu. Un mēs tur redzam...

71 Bet Ābrahāms turējās pie apsolījuma. Pēc tam mēs redzam, kad tas turpinās un...kad viņi atdalījās, un Lats... Un Ābrahāms izvēlējās nabadzīgāku zemi, necilu ceļu, palika tur, kur viņa lopiem nebija pārāk daudz vietas kur ganīties un... Bet viņš bija gatavs iet pa šo ceļu, jo Dievs bija ielicis viņu tajā zemē, un tieši tur viņš gribēja palikt. Bija gatavs paņemt to.

72 Un tā, kad viņš galu galā pilnībā paklausīja Dievam, kad viņš galu galā paklausīja Dievam līdz galam, lai pilnībā atdalītos, tieši tad Tas Kungs atkal parādījās viņam. Kamēr viņš to neizdarīja, Tas Kungs nenāca pie Ābrahāma. Bet kad viņš pilnībā paklausīja, tad Lats... Dievs parādījās viņam, Viņš teica: "Ābrahām, pacel savas acis. Paskaties uz austrumiem, paskaties uz rietumiem, paskaties uz ziemeļiem, paskaties uz dienvidiem – tas viss pieder tev." Āmen. Nu, man tas patīk.

73 Un, ziniet, tas ir kaut kas līdzīgs tam, kā tas bija, kad es saņēmu glābšanu. Es vienmēr biju dzirdējis, ka Dievs ir varens Dievs. Un, zināt, kad es tiku pestīts, es... Kāds teica: "Viss, kas tev tagad ir jādara, ir jāpievienojas draudzei un jāieraksta savs vārds šajā draudzes sarakstā šeit, baptistu draudzē. Tas ir viss, kas tev ir jādara."

74 Bet, ziniet, kādu dienu es ieraudzīju, ka es esmu kaut ko mantojis, un man...man sagribējās to visu izskatīt un redzēt, kas man pieder. Ziniet, es vienkārši tāds esmu. Kā tad, ja tev piederētu liela pasāža, un...un viss tajā piedētu tev...

75 Tu...tu nezini, kas tev pieder, kamēr tu nesāksi caurskatīt Bībeli, lai atrastu tos apsolījumus. Āmen. Viņi centīsies tevi no tiem atturēt, bet tie pieder tev. Katrs apsolījums ir Ābrahāmam un viņa dzimumam pēc viņa. Āmen. Katrs Dievišķais apsolījums Vārdā pieder Ābrahāmam un viņa dzimumam, un tu esi tā mantinieks. Mantinieks! Ak vai! Man patīk izskatīt, lai noskaidrotu, kas man pieder. Ja kāds man kaut ko iedod, man patīk to izpētīt. Un man patīk izskatīt Bībeli un noskaidrot, kas man pieder. Tas būtu jādara katram Ābrahāma dzimumam, kad tu piedzimsti no augšas, piepildies ar Dieva Garu, un Svētais Gars ir uz tevis, tu esi katra tā apsolījuma mantinieks.

76 Ziniet, tā ir, kā es jau teicu, liela pasāža, jo mēs esam kristīti tajā pasāžā. Ar vienu Garu mēs visi esam kristīti vienā ķermenī, un šis ķermenis ir Kristus, kas ir Ābrahama ķēnišķīgais dzimums un mantinieki visam, kas ir tajā. Āmen. Visu, kas bija Dievā, Dievs ielēja Kristū; visu, kas bija Kristū, Viņš ielēja ticīgajā. Āmen. Dievs virs mums, Dievs ar mums un Dievs mūsos! Viss, katrs apsolījums šajā Grāmatā, ir tavs, ja tu vari tam ticēt, ja tev ir pietiekami daudz ticības, lai pieņemtu to un ticētu tam.

77 Ziniet, es skatos apkārt, ja redzu, ka kaut kas atrodas pārāk augstu, un man ir interese, kas tur ir, tad es paņemu kāpnes, pielieku tās un turpinu kāpt, līdz es tur tieku. Tieši tāpat ir ar apsolījumiem Bībelē: ja kaut kas man šķiet tāds kā noslēpumains, es vienkārši turpinu lūgt, līdz es sasniedzu to. Tas ir viss. Lūk, kā tas ir jādara. Turpiniet lūgties, turpiniet nelaist vaļā, kāpt augšā, ticēt, līdz jūs... Tu esi tās lietas mantinieks, tev ir apsolījums attiecībā uz to, un tev ir tiesības uz to, un: "Lūdziet, un jūs saņemsiet, jo viss ir iespējams tiem, kas tic."

78 Un tā, mēs redzam, ka Ābrahāms pārstaigāja to zemi. Dievs pateica viņam: "Pārstaigā to zemi, apskati to. Viss uz tās pieder tev. Vismazākā tās daļiņa pieder tev. Tas viss pieder tev."

79 Un tā, tad mēs redzam, ka...ka 2. Mozus grāmatas 14. nodaļā, lūk... tas ir, 1. Mozus grāmatas 14. nodaļā, atvainojiet. Pirmās Mozus grāmatas 14. nodaļā Ābrahāms un Lats bija atdalījušies, un galu galā Lats nonāca nepatikšanās. Un tā ar tevi notiks vienmēr – kad tu atdalies no ticīgajiem, tu nonāksi nepatikšanās. Mēs redzam, ka tie ķēniņi apvienojās, un viņi sāka karot. Un viņi ieradās un ieņēma Sodomu, viņi ieņēma Gomoru, viņi uzvarēja visus viņu ķēniņus no tām ielejām un zemienēm, un visu pārējo, un paņēma Latu. Un tikai daži cilvēki aizbēga kalnos.

80 Un kad tas notika, kāds no tiem, kas izglābās, atnāca un pastāstīja ebrejam Ābrahāmam, pateica, ka: "Sodoma un Gomora ir kritušas, un to ķēniņi ir aizvesti, un...un tā tālāk, un visi cilvēki ir aizvesti, un viņu pārtika, un viss, kas viņiem bija. Un ka viņi paņēma Latu un viņa sievu, un viņa meitas, visas sievietes, un ir aizveduši to visu."

81 Lūk, Ābrahāms, paskaties, kā šis kristīgais gars metās pakaļ savam brālim. Pat neskatoties uz to, ka Lats bija atkritējs, aizgājis atpakaļ, Ābrahāms joprojām viņu mīlēja. Viņš turpināja dzīties

pakaļ.

82 Tieši tāpat kā Jēzus Lāodikejas draudzes periodā. Kaut arī viņi izlika Viņu ārā no savas draudzes. Un Viņš bija ārpusē, klauvēja, mēģinot tikt atpakaļ iekšā! [Brālis Branham klaudzina pie kanceles–Tulk.] Ja vien Viņš varētu atrast kādu, kas atvērtu durvis, lai Viņš varētu ienākt!

83 Lūk, kāds bija tas Ābrahāma gars, saprotiet, doties pēc sava kritušā, degradētā brāļa. Un viņš devās viņam pakaļ, un viņš paņēma savus trīssimt cilvēkus, kalpus, un apbruņoja viņus. Un viņš satika viņu Danā, tā ir Palestīnas galējā robeža. Un viņš satika viņu tur, un naktī sadalījās, un sekoja, un sakāva tās armijas, un uzvarēja ķēniņus, un nokāva tos, un atveda atpakaļ visu, kas bija aizvests.

84 Ievērojiet, kad viņš atgriezās, kādu brīnišķīgu ainu mēs šeit redzam! Tieši tāpēc es vienkārši gribēju nedaudz apskatīt iepriekšējos notikumus, lai mums būtu...pirms es pievēršos savai tēmai par "Jehova-Jire". Ja ievērosiet, kad Ābrahāms veda atpakaļ visu, kas bija pazaudēts, savu ietiepīgo brāli un bērnus, kad viņš veda viņus atpakaļ, viņu satikt iznāca tie ķēniņi.

85 Un iznāca Melhisedeks, "kas bija Salemas ķēniņš, miera ķēniņš, taisnības ķēniņš, Jeruzālemes ķēniņš; bez tēva, bez mātes, bez dienu sākuma, bez mūža gala". Melhisedeks satika viņu pēc...kad viņš nāca no ķēniņa nokaušanas, un patriarhs Ābrahāms (Vēstule ebrejiem 7. nodaļa) satika šo cilvēku un samaksāja desmito daļu, desmito tiesu. Acīmredzot, tas bija kāds ļoti svarīgs cilvēks! Kā jūs domājat, kas tas bija? "Viņam nebija tēva. Viņam nebija mātes. Viņš nekad nebija sācies." Un, lai kas arī viņš nebūtu, viņš joprojām ir dzīvs. "Viņš nekad nav beidzies. Salemas ķēniņš, miera ķēniņš!" Ak, kas bija šis lielais cilvēks?

86 Un ievērojiet, kādu līdzību mēs šeit redzam. Pēc kaujas beigām, kad īstenais ticīgais ir cīnījies ar ienaidnieku, pārrāvis frontes līnijas un centies atgūt savu brāli, kad īstenais Ābrahāma dzimums atveda atpakaļ to ietiepīgo brāli, iznāca Melhisedeks un pasniedza vīnu un maizi, vakarēdienu, pasniedza vakarēdienu, kad kauja bija beigusies, pasniedza viņam vakarēdienu pēc kaujas.

87 Ļoti brīnišķīga līdzība tam, kad beigsies šī kauja, šeit uz zemes, kad būs iegūtas uzvaras. Jēzus teica: "Viņi atkal ēdīs Tēva valstībā," kad tas ietiepīgais būs atvests atpakaļ. Tad, kad mēs ieiesim, kad kauja būs beigusies, pirmā lieta, ko mēs darīsim, mēs apsēdīsimies pie galda Dieva valstībā. Un tur tie, kas ir cīnījušies un apsēdušies...un uzvarējuši, tiks apģērbti Kristus taisnībā, un tad viņi atkal ēdīs maizi un vīnu Tēva valstībā tajā otrā pusē. Tā ir tik reāla aina par Ābrahāmu, kas dodas un sameklē Latu, un atved viņu atpakaļ.

88 Un tā, pēc tam mēs redzam, ka 15. nodaļā...šeit mēs ieraugām kaut ko patiesi satriecošu. Man...man tas kaut kā patīk, pat ļoti, redzot, kas šeit bija Ābrahāms un...Ābrahāms un viņa dzimums pēc viņa. Mēs šeit ieraugām, ka pēc tam, kad Ābrahāms bija paveicis visas šīs lielās lietas; ticēdams Dievam, turēdamies pie apsolījuma, atdaloties un visu laiku iedams pa šo Tā Kunga pavēļu pildīšanas ceļu, mēs redzam, ka Dievs parādījās viņam pie tā altāra. Un Ābrahāms uzdeva Viņam jautājumu, viņš teica: "Un kas būs mans mantinieks, ja...ja ne šis Ēliēzers no Damaskas? Un, lūk, Tu apsolīji man pēcnācēju. Un es...es gribu, lai Tu kaut ko izdari; es gribu, lai Tu apstiprini man šo apsolījumu."

89 Un Dievs pateica, ka Viņš apstiprinās to Ābrahāmam, apstiprinot to derību, ko Viņš bija noslēdzis starp Sevi un Ābrahāmu. Tagad Viņš gatavojas dot viņam zīmi, ka tā ir taisnība. Ka neskatoties uz viņa vecumu (šeit viņam ir apmēram astoņdesmit pieci gadi), Viņš tomēr pierādīs viņam ar zīmi, ka Viņš ievēros to derību.

90 Ak, es esmu tik priecīgs, ka Dievs vienmēr dod mums zīmes, jo Viņš... Mums būtu šodien jāzina, ka tas laiks, kurā mēs šobrīd dzīvojam, ka šajā laikā ir zīme šeit uz zemes. Mums ir jāgaida šī zīme. Dievs nekad neko nedara, vispirms neiedodams cilvēkiem zīmi un brīdinājumu. Un īstenai zīmei seko balss, un šī balss vienmēr ir Rakstu balss.

91 Tātad Viņš gatavojas apstiprināt derību Ābrahāmam...tas ir, vēl Ābramam. Un Viņš sacīja: "Ņem sev jaunu teli." Un tā, atcerieties, tas ir sieviešu dzimums, tele. "Un ņem trīs gadus vecu

kazu. Tām abām ir jābūt trīs gadus vecām." Ievērojiet, trīs gadus veca tele, sieviešu dzimta; trīs gadus veca kaza, sieviešu dzimta. "Un aunu," vīriešu dzimta. Katrs trīs...trīs gadus veci, un tur kopā ir trīs. Trīs, viņa, divas viņas un viņš. Saprotat? Trīs gadus veci, šķīsts upuris, jērs...tele, trīs gadus veca kaza un vēl auns.

92 Ja ievērosiet, tas viss izveido zīmi. Un, lūk, man nevajadzētu sludināt mācību no šīs te kanceles, bet es esmu pārliecināts, ka tas ir pietiekami skaidrs, lai jūs saprastu. Ievērojiet. Un viņš paņēma divus...divus putnus: vienu balodi un vienu dūju, kuri ir no vienas ģimenes – balodis un dūja.

93 Lūk, viņš pārgrieza kazu...aitu uz pusēm. Viņš pārgrieza aunu un kazu, un pārējos. Viņš pārdalīja tos, pārgrieza tos uz pusēm, un nolika tos. Bet to dūju viņš...un balodi viņš nepārgrieza. Tas bija... Protams, ikviens, kas zina Rakstus, zina, ka tā ir Dievišķā dziedināšana. Saprotiet, tas ir abās derībās. Un tā, mēs redzam, ka viņš tos nolika. Dziedināšana vienmēr notiek caur ticību izlietajām Asinīm, vienmēr. Un Vecajā Derībā bija Dievišķā dziedināšana, tad cik daudz vairāk tā ir Jaunajā Derībā! Saprotat? Ja tas notika vecajā, tad kā tad ir ar jauno, jo "tā ir daudz labāka derība, runā par labākām, augstākām lietām, lielākām lietām, labākām lietām"? Jaunā Derība!

94 Un tā, mēs šeit redzam, ka Ābrahāms, kad viņš to izdarīja, paskatieties uz to, kas notika pēc tam. Un tā, šeit ir svarīga, satriecoša doma. Es negribu, lai jūs palaižat to garām. Derības apstiprināšana; citiem vārdiem sakot, tas ir solījums, ka: "Es esmu uzticīgs tam, ko Es daru jeb tam, ko Es saku, ka Es darīšu," Dievs apstiprināja to Ābrahāmam.

95 Un viņš paņēma tos upurus un nokāva tos, un salika ar galiem kopā, kad viņš tos izkārtoja; un dzina prom no tiem putnus, lai putni nenolaistos uz tās svaigās gaļas, kamēr rietēja saule vakarā. Un kad saule norietēja jeb rietēja, tur nu Viņš parādīja Ābrahāmam, ko Viņš grasījās darīt nākotnē, kam bija jānotiek.

96 Ievērojiet, Viņš pateica Ābrahāmam... Pirmā lieta, ko viņš redzēja, bija tas, ka pār viņu nonāca īstenas šausmas un tumsa. Sākumā viņu pārņēma ļoti spēcīgs miegs. Lūk, tas miegs simbolizēja nāvi visiem cilvēkiem. Katram cilvēkam ir jāmirst; nāve visiem cilvēkiem. Viņu pārņēma tas miegs; un pirms tam īsteni šausmīgs melnums, un tad parādījās ugunīga krāsns; un pēc tam neliela degoša gaisma izgāja starp derību...izgāja starp tiem upuriem, atdalīja tos. Un tā, ko tas nozīmē? Tas nozīmē, ka katram cilvēkam ir jāmirst, un patiesībā viņš ir pelnījis pēc tam doties uz elli; tā tas ir, tumsā, ārējā tumsā, atdalīts no Dieva; bet ienāca tā gaisma un izgāja pa vidu, atdalot tos upurus. Ja jūs saprotat, mēs...tā derība...

97 Piemēram, mēs, amerikāņi, kā mēs noslēdzam vienošanos? Nu, pirmā lieta, ko mēs sakām... Ja mēs grasāmies noslēgt kādu darījumu vai kaut ko tamlīdzīgu, mēs parasti ejam paēst un apsēžamies, nedaudz parunājam un tad izklāstām savus priekšlikumus; un pēc tam paspiežam viens otram roku. Mēs sakām: "Sit saujā!" Tā ir mūsu derība. Tas ir mūsu solījums.

98 Lūk, Japānā... Vai jūs zināt, kā noslēdz vienošanos Japānā? Viņi arī kaut ko ēd; pēc tam viņi paņem nelielu sāls podu, un viņi met viens otram virsū sāli. Tāda ir vienošanās apstiprināšana.

99 Mēs paspiežam rokas un sakām: "Ir darīts, veco zēn. Es ticu tam. Es būšu ar tevi. Tas ir solījums."

100 Japāņi, Japānā viņi met viens otram ar sāli: "Ir darīts, vecīt! Ar to ir cauri." Tad tas ir visu strīdu gals. Viņi...viņi noslēdza vienošanos, apstiprināja to, metot viens otram ar sāli.

101 Bet tajās senajās dienās... (Vai es drīkstu paņemt vienu no šīm?) [Brālis Branhams paņem papīra lapu–Tulk.] Tajās senajās dienās, lūk, kā viņi slēdza derību: mēs panācām vienošanos, un mēs ņēmām šo vienošanos un uzrakstījām to *šādā* veidā. Un tad mēs nokāvām dzīvnieku, upuri; sadalījām to, nolikām to tādā pat veidā, kā tas bija toreiz Ābrahāma laikā. Un tad mēs nostājāmies šīs derības vidū, tu un es, un mēs devām Dievam solījumu: "Ja mēs nepildīsim šo derību, tad lai mēs esam kā šis mirušais upuris, kas nomira mūsu vietā. Lai šī upura asinis tiek prasītas no mums. Lai mēs mirstam tādā pašā nāvē, ja nepildīsim šo derību."

102 Tad tas viss tika uzzīmēts jeb uzrakstīts uz manuskripta gabala *šādā* veidā. Pēc tam tas tika

pārplēsts uz pusēm, *šādā* veidā. [Brālis Branhams pārplēš papīra gabalu uz pusēm–Tulk.] Tagad tu paņem vienu pusi, un es paņemu otru pusi. Un, lūk, redziet, to vispār nav iespējams nokopēt, it īpaši, ja tas ir uzrakstīts uz aitas ādas. Saprotiet, to vispār nav iespējams nokopēt. *Šim* ir precīzi jāsakrīt ar šo, lai viss būtu kā vajag. Un tad, kad mēs satiekamies, es atnesu vienu daļu, tu atnes otru daļu. Un tad, kad mēs satiekamies, un ir jāslēdz šī derība, un mums ir jāpilda savi solījumi, tad mana papīra gabaliņa plēsumam ir precīzi jāsakrīt ar tavu papīra gabaliņu, un tādējādi tu esi tas, kurš ir ar mani šajā derībā.

103 Tas, ko Dievs rādīja tur, darīdams to, ka Dievs pats grasījās atnākt, lai kļūtu par miesu, un ka Viņš būs tajā derībā. Un Dievs paņēma Kristu; Gars, Dievs Jehova uzlika Kristu uz krusta, un Viņš pārplēsa Viņu uz pusēm. Viņš izrāva Viņa dvēseli un nolika to augstumos, un paņēma ķermeni un ielika to kapā. Un augšāmcēla to ķermeni augšāmcelšanās rītā; un atsūtīja atpakaļ to Garu, kas bija uz Viņa, lai tas būtu uz draudzes. Tas pats apstiprinājums šajās pēdējās dienās: "Jēzus Kristus tas pats vakar, šodien un mūžīgi," lai tā pati derība būtu cilvēkos.

104 Kā jūs grasāties iegūt to caur izglītību? Kā jūs grasāties iegūt to kādā citā veidā, izņemot apstiprinājumu par dzīvo, augšāmcēlušos Jēzu Kristu, kas ir augšāmcelts no mirušajiem un šovakar sēž majestātē augstībā? Tas pats Gars, kas bija uz Viņa, ir uz Ābrahāma ķēnišķīgā dzimuma pēdējās dienās, apstiprinot un pierādot, ka Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi. Āmen! Tas liek jums justies dievbijīgi, vai ne? Te nu tas ir, tieši tā derība: "Es uzrakstīšu Savu derību uz viņu sirdīm." Jēzus teica: "Tās lietas, ko Es daru, arī jūs darīsiet."

105 Kad mēs šeit nonāksim līdz Sodomai, pēc pāris minūtēm, paskatieties, kā tas ir, kā tas tur notiek, kāds tieši ir tas apsolījums pēdējai dienai un ko Viņš darīs.

106 Viņš apstiprināja to, rādīdams, ka Viņš... Viņš pārplēsa Jēzus ķermeni, paņēma Garu, uzcēla to ķermeni pie Dieva Troņa labās rokas; un nosūtīja lejup to otro daļu, to daļu, ko Viņš izrāva, to Garu uz mums, ko sauc par Svēto Garu. Un tā pati dzīvība, kas bija Kristū, ir tevī, tas parāda, ka Viņš ir tavs Izpircējs. Viņš ir pieņēmis jūs pie Dieva, un tagad mēs esam Dieva dēli un meitas ar Kristus Garu. Āmen.

107 "Darbus, ko Es daru, arī jūs darīsiet. Jūs darīsiet lielākus par šiem, jo Es aizeju pie Sava Tēva." Āmen.

108 Tas Gars, kas bija Viņā, ir uz jums, mūžīgā dzīvība. Viņš ir mūžīgās dzīvības Devējs. Viņš ir Izpircējs, lai atvestu atpakaļ to, kas krita krišanā cilvēka rasē, lai atvestu atpakaļ pie Dieva. Un tas Gars, kas bija Kristū, ir jūsos. Un ja manī būtu noziedznieka gars, tad es nēsātu pistoles. Ja manī būtu mākslinieka gars, tad es gleznotu gleznas. Ja tevī ir Kristus Gars, tad tu darīsi Kristus darbus. Āmen! Tā tas ir. Tā dzīvība, kas bija Viņā, ir tevī.

109 Pārnesiet dzīvību no jebkā uz kaut ko citu. Ja jūs varētu paņemt ķirbja dzīvību un ielikt to arbūza stādā, tad tas nestu ķirbjus, tieši tā. Ja jūs izņemtu dzīvību no persiku koka un ieliktu to bumbieru kokā, tad tas nestu persikus, jo dzīvība, kas ir tajā kokā, dod liecību par sevi.

110 Un tieši šādi ķēnišķīgais dzimums... Caur Īzāku atnāca dabiskais dzimums, kas noraidīja to. Uz krusta tā pārgāja no Efraima uz Manasi, svētība, no labās rokas uz kreiso roku...tas ir, kreisajai rokai bija jābūt pa kreisi, jaunākais uz vecāko; caur to mainījās visa situācija no Īzāka dabiskā dzimuma, kas noraidīja Kristu, un dabiskā draudze šodien, kas joprojām Viņu noraida.

111 Bet garīgais... Dieva ķēnišķīgais dzimums, kas tic... Ābrahāma ķēnišķīgais dzimums, kas tic katram Dieva Vārdam, viņos ir apstiprinājums par dzīvo, augšāmcelto Jēzu Kristu. Āmen. Āmen. Ak vai! Saprotiet, tā bija tā pati lieta, visai draudzei ir jābūt radniecīgai saitei.

112 Kad tas bija līdzībā attēlots dabiskajā dzimumā... Paskatieties, Īzāks un Rebeka bija pirmās pakāpes brālēns un māsīca, asinsradinieki, tie paši tēvi, saprotiet, viņu tēvi bija brāļi, tāpēc viņi bija asinsradinieki, līgava un līgavainis.

113 Un Ādamā un Ievā...sākumā tas viss bija Ādams. Dievs izņēma ribu no viņa sāna un uztaisīja sievieti, un Viņš izņēma no Ādama sievišķo garu un ielika to sievietē.

114 Tāpēc, ja sieviete uzvedas vīrišķīgi, tur ir kaut kas...kaut kur kaut kas ir izkropļots. Un ja

vīrietis grib būt liels memmesdēliņš, tad kaut kur kaut kas nav kārtībā. Dievs uztaisīja vīrieti un apģērba viņu kā vīrieti, un sievieti kā sievieti. Viņš grib, lai viņi tādi arī paliktu. Āmen. Kad tu redzi, ka viņi dara kaut ko citu, kaut kas nav kārtībā. Tas ir izkropļojums. Un pilnīgi viss ir kļuvis izkropļots. Pilnīgi pareizi. Visa cilvēce, visa paaudze, tas ir, "tas viss ir pūstoša brūce", kā ir teikts Bībelē. Teju vai nekur nav nekā vesela. Jūs zināt, ka tā ir taisnība. Tu teju vai nevari atrast starp viņiem nevienu...nevienu... Bet izejiet uz ielas, ir grūti atrast īstu vīrieti; visīstākie memmesdēliņi. Un sievietes, viņas valkā bikses, apgriež matus, krāso lūpas, smēķē cigaretes, cenšas būt vīrieši. Kāpēc gan tu gribi būt vīrietis? Tev būtu jābūt lēdijai.

115 Es redzēju izkārtni, kas teica: "Galdiņi lēdijām," vienā bārā.

116 Es teicu: "Jums nekad nav bijis neviena klienta." Lēdija neies uz tādu iestādi. Nekādi. Nē, lēdija neies. Kāda sieviete varbūt, bet ne lēdija. Viņa neies uz tādu vietu. Bet tā nu tas ir, saprotiet.

117 Dievs sadalīja, nogrieza... Saprotiet, tam ķermenim, Kristus līgavai ir jāatgriežas atpakaļ pie pirmā... Lūk, Ieva bija...

118 Kas bija Ieva? Viņa un Ādams bija viens un tas pats. Viņus sauca: Ādams. Viņi bija gars. Kad Viņš pirmo reizi uztaisīja cilvēku, Viņš uztaisīja viņu pēc Sava paša tēla. Un Dievs ir Gars. "Pēc Dieva tēla Viņš to radīja, vīrieti un sievieti Viņš tos radīja." Viņš bija...un tad joprojām nebija cilvēka, lai apstrādātu zemi. Tad Dievs izveidoja cilvēku no zemes pīšļiem un ielika viņā šo divkāršo garu, un tas bija pirmais Ādams.

119 Pēc tam, kad Viņš atdalīja Ievu no Ādama, Ieva krita, apšaubīdama Vārdu. Tā tas ir. Tieši tur šodien ir cietusi neveiksmi draudze – apšaubīdama Vārdu!

120 Bet šajā gadījumā, ķēnišķīgais dzimums, aicinātie, iepriekšnolemtie mūžīgajai dzīvībai, Ābrahāma ķēnišķīgais dzimums, viņi tic šim Vārdam. Lai kas arī notiktu, lai cik daudz tie smietos, lai kas arī teiktu *to*, *šito* vai vēl *kaut ko*, viņi ir nolemti mūžīgajai dzīvībai. Un viņa atgriežas pa tiešo atpakaļ. Viņa un viņas Mīļotais, Kristus, ir viens. Tā dzīvība, tas Gars, kas ir Kristū, ir draudzē. Tā ir tā viņu mūžīgā derība. Saprotat? Dievs paņēma Kristus Garu, pārplēsa to uz pusēm tajā upurī Golgātā; un paņēma to Garu, paņēma augšā ķermeni un nosēdināja to pie Dieva troņa labās rokas un majestātē augstumos. Tas ir, visu debesīs kontrolē Viņš. Un tad tas Gars, kas bija uz Viņa, atgriezās atpakaļ; tas pats Gars, nevis kāds cits gars, tas pats Gars, kas nonāca uz Viņa, lai apstiprinātu derību ar ķēnišķīgo dzimumu.

121 Un pēdējās dienās mums ir paredzēts to redzēt, tā saka Raksti. Un pirms Kristus līgava var tikt uzņemta debesīs, ir jānotiek kalpošanai, kas precīzi atbilst tai. Āmen! Es šovakar tik ļoti priecājos pateikt, ka es zinu, ka tā ir patiesība! Āmen. Pilnībā atbilst, apstiprina derību!

122 Viņš apstiprināja to tur, parādīja viņam, ko Viņš grasījās darīt, apstiprinot to derību. Ikviens Bībeles pētnieks zina, ka tieši tur Viņš apstiprināja derību Ābrahāmam. Ko Viņš darīja? Parādīja ilustrācijā ar šiem upuriem, ko Viņš grasījās darīt.

123 Un jau kļūst vēls, un man nebūs laika sadalīt šos upurus. Varbūt man tas būs jādara rīt vakarā, bet, ievērojiet, parāda, ka tie...ko nozīmēja šie upuri. Bet, redziet, Viņš apstiprināja to, parādot, ka pēdējās dienās...

124 Lūk, ikviens, kurš kādreiz ir lasījis seno laiku vēsturi, zina, ka tieši tādā veidā viņi slēdza derību. Viņi uzrakstīja to, pēc tam pārplēsa to un iedeva katram: viens paņēma vienu gabalu, bet otrs otru. Viņiem bija atkal jāsanāk kopā pie upura, jāpienes savs upuris. Tieši to Ābrahāms izdarīja ar...Gerārā un tā tālāk, kad viņš devās uz turieni, kur viņi pienesa altāri...pienesa savus upurus un noslēdza savas vienošanās, un pārplēsa to šādā veidā. Un Dievs izdarīja to pašu, šādi parādot, ko Viņš grasījās darīt ar Ā...

125 Jautājums bija šāds: "Kur...kur tad ir šis pēcnācējs, kuru Tu man apsolīji? Kur? Kā gan es to iegūšu? Cilvēki smejas par mani, sakot: 'Ābrahām, tautu tēvs, ir pagājuši piecpadsmit gadi. Tagad tev ir astoņdesmit pieci gadi vai...vai deviņdesmit. Kur, kur, kur, kur ir visi tavi bērni? Cik daudz bērnu tev ir šobrīd, tautu tēvs?'" Saprotiet, viņi izsmēja viņu. Bet viņš nešaubījās. Viņš stingri turējās pie tā. Uzjautrinājās, sacīja: "Tautu tēvs, nu, paskatīsimies, cik daudz bērnu tev ir šobrīd?"

Redziet, viņi gribēja pasmieties, jo viņš turējās pie Dieva apsolījumiem, ticēdams, ka Viņš ir spējīgs piepildīt to, ko Viņš apsolīja. Viņš...Viņš ir vairāk nekā spējīgs. Viņš...

126 Viņš var sagādāt pats Savu upuri. Viņš ir Jehova-Jire. Viņš var sagādāt un darīt iespējamu to, ko Viņš apsolīja! Un Viņš apstiprināja viņam derību, parādot viņam, kā Viņš grasījās to izdarīt: paņemt Kristu un izraut no Viņa Dzīvību, un nosūtīt to lejup pēdējās dienās uz...

127 Un tā, mēs pabeigsim to šajā Rakstu vietā, šonedēļ, lai pierādītu to jums, ka šai derībai ir jātiek apstiprinātai ar Ābrahāma ķēnišķīgo dzimumu, kas ir cilvēki no pagāniem, nevis ebreji, "ļaudis no pagāniem Viņa Vārda dēļ", paņemot tos Viņa Vārdam. Draudze, kura saucas Viņa Vārdā, atgriezīsies iekš Viņa, jo tieši tas viņa ir, viņas dzīvība.

128 Paklausieties, kad... Vasarsvētku dienā, kad Svētais Gars nonāca Vasarsvētku dienā, draudzei tika iedota dzīvība. Un tā draudze, kas uzreiz devās un atnesa...pēc tās draudzes tika uzrakstīta Apustuļu darbu grāmata par to, ko tā darīja, jo tas bija Kristus apustuļos.

129 Un tā, Jēzus sacīja Jāņa evaņģēlija 15. nodaļā: "Es esmu vīnakoks, jūs esat zari." Lūk, vīnakoks augļus nenes. Augļus nes zars. Zari saņem enerģiju no vīnakoka. Nu, lūk, ja tas zars, pirmais, kas iznāca no tā koka, atnesa Apustuļu darbu grāmatu; ja tas kādreiz izdzīs vēl vienu atzaru, tā būs tāda pati dzīvība.

130 Pirms dažiem mēnešiem es stāvēju kopā ar savu labo draugu Džonu Šeritu, tur Fīniksā. Es dzīvoju Tūsonā, kā jūs zināt. Un tā, es biju Fīniksā pie brāļa Džona Šerita, ļoti jauka brāļa kristieša. Un viņš bija ļoti, ļoti nabadzīgs, un Tas Kungs viņu svētīja. Un...un kad es pirmo reizi devos uz Fīniksu pirms daudziem gadiem, viņam nebija bērnu. Bet...bet viņš gribēja bērnus. Un...un viņi bija nabadzīgi, strādāja uz ielas, dauzīja betonu par divdesmit pieciem vai trīsdesmit centiem stundā. Un viņš ieradās tur, un viņš noticēja katram vēstījuma vārdam. Un viņš teica: "Vai tu palūgsi par mani?" Tagad viņam ir pieci bērni.

131 Un tas...turklāt viņš katru gadu dod aptuveni trīs līdz četrus miljonus dolāru Kristus darbam. Un tas ir pareizi. Es nesen biju pie viņa, apskatīju viņa kokvilnas audzētavu. Viņš nopirka visu to apgabalu, tur strādā pusotrs tūkstotis meksikāņu. Bet bija, pirms piecpadsmit gadiem viņš lauza betonu par divdesmit pieciem centiem stundā.

132 Viņš aizveda mani uz savu lielo citrusaugļu birzi. Un es tur ieraudzīju jocīgāko koku, kādu jebkad dzīvē biju redzējis. Tas bija kaut kāds koks, uz kura auga visdažādākie augļi. Un es paskatījos, un uz tā bija apelsīni, uz tā bija citroni, uz tā bija greipfrūti, uz tā bija mandarīni, bija tangelo. Es domāju, ka tur bija kādi deviņi vai desmit dažāda veida augļi. Un es sacīju: "Kas tas par koku?"

133 "Ak," viņš sacīja, tas vienkārši ir neliels eksperiments, brāli Branham."

134 Es teicu: "Ā, saprotu." Un es sacīju: "Vai tie visi dzīvo uz šī viena koka?" Es sacīju: "Kāda veida koks tas vispār ir?"

135 Viņš teica: "Tas ir apelsīnkoks. Tas ir navel šķirnes apelsīns."

136 Un es teicu: "Patiešām?" Es teicu: "Un ko šeit dara tie visi pārējie biedri?"

Un viņš sacīja: "Tie ir iepotēti tajā."

137 Es teicu: "Ak, saprotu." Es teicu: "Es saprotu." Es teicu: "Un tā, tātad nākamgad tur atkal augs tikai apelsīni, vai ne?"

138 Viņš sacīja: "O, nē." Teica: "Nē, citrona koks nesīs citronu." Viņš teica: "Un greipfrūta koks nesīs greipfrūtu, un mandarīna koks nesīs mandarīnu."

Es sacīju: "No apelsīnkoka?"

Viņš sacīja: "Tieši tā."

Es sacīju: "Es nesaprotu, kā tas var būt."

Sacīja: "Tie visi ir citrusaugļi."

Es sacīju: Nu, slava Tam Kungam! Es kaut ko sapratu."

139 Skatieties! Ak, brāli, ja tas Svētais Gars ienāca tajā Vīnakokā un no tā Vīnogulāja izdzina pirmo zaru, un pēc tam tika uzrakstīta Apustuļu darbu grāmata, tad, ja tas koks izdzīs vēl kādu oriģinālo zaru, izaugs tieši tas pats. Tas būs Jēzus Kristus. Šobrīd mums tam ir piepotēti metodisti, prezbiteriāņi, baptisti, luterāņi un visi pārējie, un tie nes konfesionālos augļus; bet, ja tas izdzīs vēl vienu zaru, tad viņa būs neviltots, ar Kristu piepildīts, uz Kristu centrēts Dieva Vārds.

140 Un atcerieties...jūs atceraties vēstījumu par "Līgavas koku". Daudzi no jums ņem lentes. Par to zemkopi, kas atnāca, un tas nesa nepareiza veida augļus, tāpēc viņš nogrieza no tā, apgrieza to, turpināja to apgriezt un apgriezt. Un Joēls teica: "Ko atstāja kāpurs, apēda kukainis; ko kāpurs...kukainis atstāja, apēda kaut kas cits." Mēs redzam, ka šie kukaiņi ir viens un tas pats kukainis tikai dažādās stadijās. Un, ko atstāja luterāņi, apēda metodisti; ko atstāja metodisti, apēda baptisti; ko atstāja baptisti, apēda pentakosti. Pilnīgi viss ir nocirsts.

141 Bet Dievs pateica: "Es atjaunošu, saka Tas Kungs, visus tos gadus. Es atsūtīšu vēl vienu draudzi pēdējās dienās! Es atkal atjaunošu to sākotnējo spēku. Es.. Vakara stundā būs gaisma." Dziļi tā koka sirdī, nav svarīgi, cik daudz zaru ir nogriezti, tur iznāks Ābrahāma ķēnišķīgais dzimums! Aleluja! Dievs apsolīja to. Dievs to izdarīs. Viņš teica, ka Viņš to izdarīs. "Es atjaunošu visus tos gadus, ko apēda konfesijas. Es atjaunošu visus tos gadus. Es to visu apgriezu, un tomēr no pašas tā sirds iznāks vīnakoks. Viņš būs kā koks, kas stādīts pie ūdens upēm, cilvēks, kas dienu un nakti pārdomā Dieva Vārdu," nevis par kādu ticības mācību vai konfesiju, bet "pārdomā Vārdu dienu un nakti. Viņš būs kā koks, kas stādīts pie ūdens upes, kura zari nenovīst. Viņš nesīs savus augļus īstajā laikā." Dievs apsolīja to.

142 Dievs, kas atraujas, izrauj, nogriež, atdala Sevi, sadala Sevi. Viņš izdarīja to pašu Vasarsvētku dienā, kad nonāca Svētais Gars, nonāca tas uguns stabs, kas pavadīja Israēlu, mēs visi zinām, ka tas bija Logoss, tas bija Kristus. Un, kad tas nonāca Vasarsvētku dienā, ko tas darīja? Tas sadalījās, un uz katra no viņiem nolaidās uguns mēles. Dievs sadalīja Sevi starp cilvēkiem. Ak, brāli, tu vari būt nedalīti savienots ar to pašu Garu, kas bija Kristū!

143 "Kas Man tic, tas darīs tos darbus, ko Es daru. Lielākus par šiem jeb *vairāk* par šiem," tāds ir pareizais tulkojums, "jo Es eju pie Tēva. Vēl nedaudz, un pasaule vairs Mani neredzēs, bet jūs Mani redzēsiet, jo Es," personas vietniekvārds, "Es būšu ar jums, pat jūsos beigu laikā, līdz galam." Viņš apsolīja to izdarīt. Ābrahāma dzimums, Viņš tagad ir šeit. Viņš...

144 Pirms dažām dienām mēs šeit svinējām Viņa augšāmcelšanos, to, ka Dievs Viņu augšāmcēla. Mēs liecinām par to. Mēs dziedam par to. Un Viņš varētu parādīties un izdarīt kaut ko, ko Viņš darīja tieši tāpat, kā Viņš darīja pirms Savas augšāmcelšanās, bet mēs saucam to par "zīlnieku, velnu, Belcebulu" un neielaižam to draudzē. Kāpēc mēs tā darām? Ir jāpiepildās Rakstiem par to, ka Lāodikejas periodā Vārds, kas ir Kristus, tika izlikts ārpusē [Brālis Branhams klaudzina pa kanceli– Tulk.], klauvē pie durvīm, cenšoties panākt kaut kādu sadarbību, ienākt un darīt Sevi zināmu.

145 Bet no turienes izaugs zars, tas nu ir pilnīgi droši!

146 Es sacīju brālim Šeritam: "Tad kādu zaru tas izdzīs nākamajā gadā? Vai tas būs apelsīns? Vai tas būs citrons? Vai..."

147 "Jā, tas būs oriģinālais," viņš sacīja. "Kad tas izdzen no sevis zaru, tas būs apelsīns, tieši tāds, kāds tas bija sākumā."

148 Un, kad parādīsies īstais, dzīvais Ābrahāma dzimums, tas pats Gars, kas bija Jēzū Kristū, dzīvos viņu vidū, un katrs vārds tiks apstiprināts ar: "Āmen!" Viņi tic tam. Nevis: "*Šis* ir Dieva iedvesmots, bet *šis* nav iedvesmots." Viņi tic pilnīgi visam, jo tas ir Dieva Vārds.

149 Vai jūs ticat tam šovakar no visas sirds? Es ticu tam.

150 Es jau esmu te sludinājis tā, ka ir...ilgu laiku. Tikai uz brītiņu nolieksim mūsu galvas. Un es pabeigšu to rītvakar. Es apsolīju, ka es neturēšu jūs ilgi.

151 Jēzus Kristus tas pats vakar, šodien un... Apstiprināts... Ābrahāmam tas jautājums bija

izšķirts, kad viņš ieraudzīja to ticībā, vienkārši gāja uz priekšu, nešauboties caur neticību. Viņš nešaubījās. Nu, kā ir ar Viņa ķēnišķīgo dzimumu, mums, kas apgalvojam, mums, šī laika kristiešiem, kuri apgalvojam, ka esam dzēruši no tā paša kausa, no kura dzēra Viņš, ka ar mums ir tas pats Viņa Gars un mēs redzam, kā Viņš apstiprina Savu apsolījumu, ka būs šeit ar mums?

152 Tas apsolījums, lai to piepildītu... Tā nav bijis nekad nevienā periodā. Nekas tāds mums vēl nav bijis. Izpētiet vēsturi. Tas nekad nebija noticis. Pie kā tam ir paredzēts iet pēdējās dienās? Pie izredzētās draudzes. Nevis uz Bābeli, nevis uz Sodomu; tur viņiem bija savs vēstnesis. Bet šodien vēstnesis izredzētajai draudzei ir Svētais Gars; Dievs, kurš mājo cilvēka miesā, parādīdams Sevi, Atpazinējs, Vārds, kas atpazīst sirds domas un nodomus. "Jēzus Kristus, tas pats vakar, šodien un mūžīgi." Viņš ir Jehova-Jire. Viņš jau ir sagādājis mums Upuri un apstiprina Savu derību. Viņš pilda Savu derību ar cilvēkiem pēdējās dienās.

153 Draugi, mēs varētu runāt šeit visu vakaru. Tas, kas tika pateikts, ir pietiekami. Šeit ir cilvēki, kas ir slimi; jums ir vajadzīga dziedināšana. Kāpēc jūs neticat tam? Ja es varētu jūs dziedināt, es to izdarītu. Esiet lūgšanā. Ja es varētu jūs dziedināt, es to darītu. Es nevaru jūs dziedināt. Es... Jūs redzat, ka es šeit veltu dievkalpojumu, pirmo vakaru vai divus, lai lūgtos par slimajiem. Un tas nav tikai tādēļ. Ja šeit ir kāda sēkla, kas ir paredzēta dzīvībai, tad Svētais Gars to notvers. Viņi to ieraudzīs. Viņi to zinās. Lūk, Viņš...

154 Cik daudzi šeit pacels savas rokas Dieva priekšā un pateiks: "Es no visas sirds ticu, ka Jēzus Kristus ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi; ka Viņš ir augšāmcēlies no mirušajiem, un šovakar Viņš ir dzīvs mūsu vidū, rādot, ka Viņš ir mūsu vidū, un es ticu, ka tas ir no Dieva"? Vai jūs pacelsiet savas rokas un teiksiet: "Es patiešām ticu tam."

155 Tagad, debesu Tēvs, viņi ir Tavās rokās. Viņi...viņi apgalvo, ka viņi ir Ābrahāma sēkla. Viņi...viņi vēlas, viņi...vēlas Dieva svētības. Un es esmu pateicis viņiem šajā vienkāršajā, necilajā veidā. Es sāku savu tēmu, bet man neizdevās to pabeigt. Bet, Tēvs, viņi...viņi šeit redz, šajā apstiprinājumā Ābrahāmam, ka Tu apstiprināji viņam to apsolījumu, devi viņam apstiprinājumu. Tātad, ja...ja Kristus Gars nav mūsos, tad mēs vispār neesam no Kristus. Un Kristus daba nevar mainīties.

156 Un Viņš mums jau ir pamatīgi pateicis un sola šīs lietas saskaņā ar Bībeli, daudzās vietās. Tas ir apsolīts pat Vecajā Derībā, Maleahijas 4. nodaļā, kā tas notiks pēdējās dienās: "Viņš pievērsīs bērnu sirdis atpakaļ pie tēvu ticības," kā...Vasarsvētku tēvu ticībai, Bībeles oriģinālajai mācībai, oriģinālajam Vārdam, tam, ko tas darīs. Un ka būs zīme, un šī zīme apstiprinās...tiks apstiprināta ar balsi, kas sekos tai, ka Tu esi šeit. Un mēs ticam Tev.

157 Lūk, Tēvs, lai...lai sātans iziet ārā. Mēs...mēs nedomājam, ka mums ir kaut kāds spēks, Kungs. Mēs neapgalvojam, ka mums ir spēks. Mēs apgalvojam, ka mums ir vara.

158 Mēs apzināmies, ka tas mazais policists uz ielas ar nelielu cepuri galvā, kad pa tiem lielceļiem traucas lielas automašīnas ar ātrumu 150 kilometri stundā, ar trīssimt zirgspēku motoru, viņam nav spēka apturēt nevienu no tām. Tās viņu uzreiz sadragātu. Bet, lai tikai viņš parāda to žetonu un paceļ savas rokas, bremzes iekauksies un riepas kūpēs. Tā ir vara. Aiz viņa stāv visa pilsēta. Viņam ir vara, nevis spēks. Viņš varbūt nesver pat piecdesmit kilogramus, bet viņam ir vara.

159 Un tieši tā tas ir šovakar, Kungs. Mēs ejam pie sātana nevis ar spēku, bet ar varu, parādot tās Asinis un derības apstiprinājumu. Viņam nav tiesību saistīt šos slimos cilvēkus.

160 Es skatos uz viņiem, un es redzu, kā viņi ļoti gaida, lūk, ak Dievs, ja vien būtu kāds veids, kā es varētu iedot viņiem šo vēstījumu! Ja vien viņi varētu ieraudzīt, Kungs, vienkārši aptvert! Pamodini viņus, Kungs! Vismaz šoreiz, šovakar, lai viņi ierauga, ka Tu esi tas pats Dievs. Tu apstiprini Savu Vārdu. Tu ievēro to tieši tā, kā Tu apsolīji. Tu teici, ka šajās pēdējās dienās notiks šīs lietas: "Kad tiks atklāts Cilvēka Dēls," ka notiks šīs lietas. Dāvā to, Kungs, un ļauj viņiem ieraudzīt, ka tas esi Tu. Jēzus Vārdā es lūdzu. Āmen.

161 Tagad ticiet, draugi. Jūs esat tik jauki klausītāji. Es jau vienkārši esmu pārtērējis savu laiku,

saprotiet, un es... es negribēju tā darīt. Es pateicu viņiem, ka es...ka šovakar mēs pabeigsim laikā, bet man tas neizdevās, jo es... Un es pabeigšu savu tēmu rīt vakarā, varbūt, ja Tas Kungs gribēs.

162 Un tā, te nu mēs esam. Jūs esat cilvēki. Mēs visi esam vienkārši cilvēki. Mēs gribam dzīvot. Ikviens grib izdzīvot savu laiku. Es ticu, ka arī Dievs grib, lai tas mums ir šādi. Es...es patiešām tā uzskatu. Lūk, tas nav tāpēc, ka nav balzama Gileādā.

163 Jūs zināt, kādreiz tika teikts: "Kāpēc...kāpēc tā? Vai..vai tad nav balzama Gileādā?"

164 "Vai tad tur nav pravieša?" Tā teica Jesaja...tas ir, es gribēju teikt, tā teica Elija. "Ejiet, jautājiet viņam: 'Vai tas ir tāpēc, ka Israēlā nav pravieša? Kāpēc jūs ejat uz Ekronu, pie dieva Baal-Zebuba? Kāpēc...kāpēc jūs turp dodaties?' Viņš ir ebrejs: 'Kāpēc jūs ejat uz turieni?'"

165 Teica: "Vai tas ir tāpēc, ka Gileādā nav balzama, ka tur nav ārsta? Vai tur ir? Vai tas ir tas iemesls?"

166 Vai tas ir tas iemesls? It nekādi. Mums ir balzams. Svētais Gars ir šeit. Tieši tā. Tas apsolījums pieder mums. Lūk, jums vienkārši tam ir jātic. Jūs...

167 Tas ir laiks, kad cilvēku prāti ir tādā juceklī, viņi ne... Man viņu ir žēl. Viņi vairs nezina, kam ticēt. Viens saka *tā*, bet otrs saka *šitā*. "Lai katra cilvēka vārds ir meli, bet Mans ir patiesība," teica Tas Kungs Dievs. Tā tas ir. Lūk, Viņš nevar mainīt Savu dabu.

168 Un tā, man šķiet, ka vakar vakarā mēs sākām ar lūgšanu kartīti numur viens (vai ne?) un izsaucām apmēram divdesmit vai kaut kā tā. Jā? Ziniet, vienkārši pamainīsim šo procedūru. Neņemsim vispār nevienu lūgšanu kartīti. Jā, vienkārši lūdzieties. Jūs zināt, ka lūgšanu kartīte tikai ļauj jums uzkāpt šeit augšā.

169 Bet es jūtu Viņa klātbūtni, tāpēc es vienkārši zinu, ka Viņš ir šeit. Cik daudzi ir redzējuši tā Dieva eņģeļa fotogrāfiju? Patiešām, kad es satikšos ar jums tiesā, tas atrodas ne vairāk kā pusmetra attālumā no tās vietas, kur es šobrīd stāvu. Tā tas ir. Tas ir šeit.

170 Un tā, kāds, kam nav lūgšanu kartītes, paceliet savu roku un sakiet: "Man nav lūgšanu kartītes, bet es esmu slims un man ir vajadzība." Nu, tas ir vienkārši visur. Labi.

171 Un tā, es jums pateikšu. Ko toreiz tur darīja tas eņģelis? Viņš pagrieza savu muguru, stāvēja ar muguru pret Ābrahāmu. Tieši par to es grasījos runāt šovakar, bet neizdarīju to. Un tur Viņš teica, ka: "Tas pats notiks Tā Kunga atnākšanas laikā, kā tas bija Sodomā." Mēs redzam, ka viņš bija pagriezis savu muguru pret telti. Un Sāra pasmējās par to, ko Viņš teica, jo Viņš pateica viņam... Bet viņa nespēja to saprast, ka šis vienkāršais cilvēks, kurš ēda gaļu, ko viņa bija uzcepusi, dzēra govs pienu un ēda tās teļu, ka tas bija Dievs.

172 Bībelē ir teikts, ka tā bija. Ābrahāms teica, ka tas bija "Elohims". Tā tas ir. "Elohims", *Dievs*. Viņš izzuda tieši Ābrahāma acu priekšā. Un Dievs... Nosauca Viņu par "To Kungu Dievu, Elohimu, Pašpietiekamo."

173 "Iesākumā..." tur tiek lietots tas pats vārds. Jebkurš skolots cilvēks zina to. "Iesākumā *Dievs*," paskatieties ebreju valodā, "Elohims".

174 Paskatieties, kad Ābrahāms pateica: "Tas Kungs Dievs, Elohims," tas pats cilvēks, tā pati Persona, parādot, ka Dievs izpaudīs Sevi cilvēka miesā Ābrahāma dzimumam, lai apstiprinātu derību un izdarītu to pašu, ko Viņš darīja (saprotat?), to pašu lietu, ko Viņš izdarīja toreiz. Viņš vienmēr ir pravietis, kas atpazīst sirds domas un nodomus, jo... Cik daudzi zina, ka Bībelē ir teikts, ka Dieva Vārds atpazīst domas, kas ir sirdī?

175 Un tā, ja šovakar Dievs paņems šeit vismaz trīs cilvēkus... Un tā, šis ir izaicinājums. Ja kāds neuzskata, ka tas tā ir, tad nāciet un izdariet. Ja nē, tad neko par to nesakiet. Saprotat? Un tā, ievērojiet, izvēloties vismaz trīs cilvēkus (trīs ir apstiprinājums), pilnīgi nepazīstamus, un ja Svētais Gars... Ja vien jūs ticēsiet, tas ir viss, ko es jums lūdzu darīt, ticēt, ticēt, ka *šī* Bībele ir patiesība, un mēs dzīvojam pēdējās dienās, un šis ir apsolījums pēdējām dienām.

176 Atcerieties, ne Ābrahāms, ne kāds cits vairs neredzēja nekādu citu zīmi, kamēr uz skatuves neatnāca apsolītais dēls. Līdz tam laikam Ābrahāms bija redzējis visvisādas zīmes un tamlīdzīgas

lietas, bet tā bija pēdējā zīme. Viņš nekad nepārkāps to, Dieva nepārtrauktību. Ābrahāma dzimums, tā ir viņu pēdējā zīme. Saprotat? Tā bija pēdējā... Dievs... Viņš saprata, tieši tad, ka tas bija Elohims. Un Jēzus atsaucās uz to pašu un pateica, ka tas notiks tādā veidā, un te nu mēs esam šodien tieši šeit, tajā, tā pati lieta.

177 Ļautiņi, tā ir patiesība. Es zinu: "Šeit, šajā šķūnī?" jūs teiktu. Nu, tas vienmēr ir bijis šādi. Viņš piedzima silē. Praktiski neviens negribēja Viņam ticēt. Bet ticēs tikai tā sēkla, kas ir paredzēti dzīvībai, tas arī viss. "Visi, ko Tēvs Man ir devis, atnāks pie Manis." Pareizi. Par to nav jāuztraucas; ja viņu vārds ir tur, viņi to ieraudzīs. Un kā... Viņi to redzēs.

178 Un tā, saprotiet, jau pati doma... Es...es varētu lūgties un uzlikt jums rokas. (Es grasos par to runāt, jo īpaši svētdienas pēcpusdienā.) Bet es...es gribu, lai jūs saprastu, ka jūs varat uzlikt savas rokas Viņam. "Viņš ir augstais Priesteris, kas jūt līdzi mūsu vājībām." Vai jūs tam ticat? [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.] Ticiet tam. Un, lūk, ja Viņš to darīs...

179 Dažus šeit es..es pazīstu. Es nejauši paskatījos un ieraudzīju, ka tur sēž divi vai trīs mani draugi, tas viens ir kalpotājs, tur viņi ir divi. Un viens ar noliektu galvu, Tas Kungs tikko kā dziedināja viņa dēlu no smadzeņu satricinājuma, man pateica pa telefonu.

180 Un...un tur ir vēl viens vīrietis ar bērniņu, kurš nesen...viņi domāja, ka viņš ir miris. Bet es biju Bomontā. Un mēs piezvanījām, aizbraucām, un viņš uzlika man savas rokas, sāka raudāt, sacīja: "Brāli Branham, tev ir Tā Kunga Vārds. Vienkārši paprasi Viņam." Tajā pašā brīdī tas mazulis atdzīvojās un atkal sāka dzīvot. Tur sēž tas tēvs, lūk tur, kalpotājs.

181 Un šis cilvēks, automašīna iekļuva avārijā un izmeta viņu cauri kaut kam, un viņš iekrita grāvī, un viņš sadauzīja smadzenes un visu pārējo. Tas Kungs viņu dziedināja, viņš ir pilnīgi vesels. Viņi ticēja. Viņi absolūti...

182 Lūk, es nesaku, ka to izdarīju es. Man nav ar to nekāda sakara. Viņu ticība Dievam, lūk, kas to izdarīja. Ticiet! Visi...

183 Jēzus teica Marka evaņģēlijā 11:22: "Jebkuru lietu! Ja jūs teiksiet šim kalnam: 'Celies,' un nešaubīsieties savā sirdī, bet ticēsiet, ka tas, ko esat teikuši, piepildīsies, tad jūs saņemsiet to, ko esat teikuši." Un tā nu tas ir, saprotiet. Tā nav cerība; tas ir "zināt to".

184 Un ja Viņš pierādīs, ka Viņš ir dzīvs... Tas, kurš deva solījumu, var pierādīt, ka Viņš ir dzīvs, un nekas cits pasaulē to nevar izdarīt. Pamostieties! Tā pamatīgi sakratiet sevi, savu garu. Saprotat? To nevar izdarīt neviens cits pasaulē kā vien Dievs!

185 Tātad, jūs varat...jūs varat uzskatīt, ka tas ir kaut kas ļauns, ja vēlaties. Viņi uzskatīju Viņu par ļaunu, tāpēc arī šodien viņi var uzskatīt, ka Viņa Gars ir ļauns. Viņi teica: "Viņš ir ļaunais gars, darīdams to." Nu, protams, viņi saņēma savu samaksu.

186 Vienkārši ticiet. Jūs nevarat dziedināt. Es nevaru dziedināt. Neviens cilvēks nevar dziedināt. Dievs ir tas dziedinātājs.

187 Bet, ja vien jūs apzinātos, ka tieši Tas, kam jūs kalpojat un esat atdalījušies no šīs pasaules, lai kalpotu; tieši Tas, kuru jūs mīlat; tieši Tas, kurš stāvēs tiesā, jūs būsiet kopā ar Viņu tiesā, lai tiktu tiesāti; ja Viņa klātbūtne var atnākt tieši šeit un parādīt, ka Viņš ir šeit...!

188 Lūk, Viņa fiziskais ķermenis nevar to izdarīt. Kad tas atnāks, laiks būs beidzies. "Kā zibens nāk no austrumiem uz rietumiem, tāda būs arī Cilvēka Dēla atnākšana." Bet Viņa Gars...!

189 Bet draudze ir atnākusi... Paskatieties, kā tā ir atnākusi: caur taisnošanu, svēttapšanu, kristību ar Svēto Garu; un tagad pa tiešo aizraušanas laikā, lai sagatavotu draudzi. Precīzi tādā veidā, kā bija apsolīts, tieši tā, kā ir izkārtoti draudzes periodi, un mēs to redzējām, viss atnāk noteiktā kārtībā, noteiktā kārtībā.

190 Pentakosti ir pēdējā organizācija. Tas ir saskaņā ar Rakstiem. Tā būs pēdējā organizācija, kas tiks noraidīta kopā ar visām pārējām, tā tas ir, kā organizācija. Dievs nepieņem nekādas organizācijas. Tas ir... Tie ir indivīdi, lūk, ko pieņem Dievs.

191 Nu, vai jūs varat noticēt Viņa klātbūtnei? Un tā, es esmu vienkārši jūsu brālis un esmu

sūtīts... Dievs teica man iet un darīt to. Tāpēc es Viņam ticu. Un, ja tas nebūtu rakstīts Vārdā šim periodam, es aizietu no tā prom. Jebkas, kas nav šajā Vārdā, es neticu tam. Es...es nepieņemu to. Es nesaku, ka es tam neticētu, bet es nepieņemu to; es nesaprotu to. Bet, kad tas ir šajā Vārdā un tas ir apsolījums šim periodam, tad es saprotu to. Un jūs? Lai Tas Kungs tagad mums palīdz. Un jūs vienkārši... Tagad sniedzieties ticībā, ticiet, ka...mūsu klātbūtnē... Tas ir, ka šobrīd mēs esam Viņa klātbūtnē, tas ir tas pats Jēzus, kurš deva šo apsolījumu.

192 Un šeit Bībelē iedvesmotais Pāvils, kuram bija tik ļoti daudz atklāsmju, ka viņš satraucās: "Un viņam bija kaite miesā, lai viņš nepaaugstinātos atklāsmju pārpilnības dēļ..." Saprotiet, viņš uzrakstīja Bībeli, viņš bija tik iedvesmots. Viņš uzrakstīja Bībeles grāmatas. Tāpat kā Mozus, viņš bija pravietis. Tāpēc viņš...pie viņa nāca Vārds, un viņš to pierakstīja, un tas tika iekļauts Rakstos, svētajos Rakstos. Lūk, tieši viņš bija tas...tas, kas saka...tic tam...mācīja šīs lietas.

193 Un tā, atcerieties, ka Kristus ir augšāmcēlies no mirušajiem un atrodas mūsu vidū. Un iegaumējiet to: Kristus ir augšāmcēlies no mirušajiem un atrodas mūsu vidū.

194 Un tā, mēs esam redzējuši visvisādas varenas kustības, skaļu gavilēšanu un Dieva slavēšanu; tas viss ir brīnišķīgi. Mēs esam runājuši mēlēs un pravietojuši, un visu pārējo. Mēs to visu esam redzējuši. Tas ir brīnišķīgi. Tas nāk kopā ar to.

195 Bet atcerieties, pēdējā lieta ir Viņa dievišķā klātbūtne, pats Vārds. Viņš ir Vārds. Galva, Vārds, tas nāk pie ķermeņa. Saprotat? Un tas Vārds vēstules Ebrejiem 4. nodaļā saka: "Dieva Vārds ir asāks un spēcīgāks par abās pusēs griezīgu zobenu, un tas atpazīst sirds domas un nodomus." Tagad paņemiet šo Rakstu vietu, izskatiet to no paša praviešu sākuma, izsekojiet to tālāk caur Jēzu Kristu un paskatieties, vai tā nav tā pati lieta, tā pati lieta, ka Viņš ir zināms kā Mesija.

196 Lūk, nav tā, ka kāds cilvēks šeit ir Mesija. Tas ir Svētais Gars, lūk, kas ir Mesija. Kristus un Svētais Gars ir viens un tas pats, tā ka šeit...tas šeit šobrīd vienkārši darbojas miesā, sagatavodams to ķermeni aizraujošajai žēlastībai. Ticiet tam, draugi.

Kungs Dievs, lūdzu, lai tas notiek šovakar.

197 Tagad Jēzus Kristus Vārdā es pārņemu savā kontrolē katru garu, kas ir šeit, Dieva godam. Es to saku, lai jūs saprastu. Redziet, vai jūs...

198 Ja jūs šaubāties, tad jūs...jūs...nav labi palikt šeit pārāk ilgi, jo šeit sēž daudzi cilvēki, bez šaubām, kuri ir redzējuši, kas dažreiz notiek ar neticīgajiem. Tas pāriet no viena uz otru, kā tas bija Bībelē.

199 Cik daudzi no jums, kas šeit lūdzas, zina, ka es jūs nepazīstu, neko par jums nezinu? Paceliet savas rokas, ka jūs lūdzaties, jūs zināt, ka man par jums nekas nav zināms.

200 Tu, tas vīrietis, kurš sēž tur ar melnu kaklasaiti, skatās uz mani, tieši šeit.

201 Lūk, paskaties. Vai redzi šo gaismu? Vai tu redzi to? Dzintara, zeltaini zaļo gaismu šeit?

202 Vai tu tici, ka es esmu Viņa kalps, ser? Ja Dievs atklās man, kāda ir tava problēma, vai tu ticēsi...vai tu ticēsi man no visas sirds, vai ticēsi, ka tas ir Dievs? Vai tu tā darīsi? Vai tu ticēsi, ka atnāks tava dziedināšana? Vai tev ir lūgšanu kartīte? Nē, tev tādas nav. Tev tā nav vajadzīga. Tava problēma ir tavā ausī. Ja tā ir taisnība, pacel savu roku. Tas bija tavā ausī; tagad tā vairs nav, ja tu ticēsi tam. Es nepazīstu šo vīrieti, nekad neesmu viņu redzējis.

203 Lūk, tieši blakus tev sēž vīrietis. Šķiet, ka viņš lūdzas. Viņš lūdzas par kaut ko, kas ar viņu nav kārtībā. Paskaties uz mani, ser. Vai tev ir lūgšanu kartīte? [Brālis saka: "Nē."–Tulk.] Tev nav. Vai tu tici, ka es esmu Dieva kalps? ["Jā."] Vai tu tici, ka es esmu teicis jums patiesību? ["Tieši tā."] Vai tu tici, ka šī ir Jēzus Kristus klātbūtne? ["Tieši tā."] Vai tu tici, ka no šī brīža ar tavu muguru viss būs kārtībā? Vai tici? Pacel savu roku. Ja vien jūs ticēsiet! Saprotat?

204 Tagad pajautājiet šim vīrietim. Es nekad dzīvē neesmu viņu redzējis. Viņš nepieskārās man. Viņš atrodas sešu metru attālumā no manis. Kam viņš pieskārās? Tas piepilda Rakstus. Viņš pieskārās Augstajam Priesterim. Viņš sēdēja tur un lūdzās par dziedināšanu. Redziet, viņš pieskārās Augstajam Priesterim, kuru var aizskart, apjaušot mūsu vājumu. Saprotat?

205 Nu, ko tu domā, jaunais cilvēk, kas sēdi tur aizmugurē, jauns cilvēks, kas skatās tieši uz mani? Vai tu tici, ka Dievs dziedināja tevi no tās nieru slimības, kas tev ir? Vai tici? Pacel savu roku, ja tu tam tici. Vai tu gribi atmest arī to savu ieradumu, izmest tās cigaretes? Pamāj ar roku *šādi*, ja gribi. Tad atstāj to un aizmirsti to. Jēzus Kristus tevi dziedināja. Ja vien jūs spējat ticēt!

206 Tieši pretī tev sēž kāda kundze ar brillēm. Viņa cieš no nervozitātes. Vai tu tici, ka Dievs tevi dziedinās, kundze? Pacel savu roku, ja tu tam tici. Labi.

207 Vai es varu tev ko palūgt? Tieši blakus tev sēž kāda kundze, kura cieš no sievišķas slimības, sieviešu slimības. Tieši tā, kundze. Pacel savu roku, ja tas tā ir. Tecēšana. Uzliec viņai savu roku, lai viņa kļūtu vesela, jo viņa tic.

208 Klausieties, vēl blakus viņai sēž viena, divas...tur tas atrodas tieši virs tās otras kundzes, kas sēž tieši blakus viņai. Viņa cieš ar kājām, viņai ir problēmas ar kājām. Vai tu tici, ka Dievs dziedinās tavas kājas? Pacel savu roku. Te nu tas ir. Redzat?

209 Vai jūs ticat, ka Viņš ir Jēzus Kristus tas pats vakar, šodien un mūžīgi?

210 Vai tu tici, tu, kas sēdi tur? Tieši aiz šī vīrieša, kurš sēž šeit priekšā, tā kundze, kas sēž *šeit*? Vai tu tici, ka Dievs... Tev ir divas bīstamas lietas. Viena no tām ir vēzis, otra – artrīts. Vai tu tici, ka Dievs tevi dziedinās? Ja jā, tad pacel savu roku un saki: "Es...es ticu." Labi, tici.

Vai jūs ticat? Viņš apstiprina derību.

211 Šeit sēž kundze un skatās uz mani, tieši aiz šī vīrieša. Viņai ir tāda kā sarkana kleita. Sarkana, lūk, *šeit*; Varbūt tas ir džemperis. Viņa ir pārāk tālu, tur ir slikti redzams. Pēc tam...saprotiet, tas padara tevi tik vāju, ka tas viss vienkārši sāk izskatīties tāds kā piena krāsā it visur telpā.

212 Bet, tur nu tas stāv, tieši virs viņas. Vai redzat to gaismu? Viņa par kaut ko lūdz. Ja Jēzus Kristus atklās man, par ko tu lūdz, vai tu ticēsi no visas sirds? Ticēsi? Es tevi nepazīstu, un tu nepazīsti mani. Bet tu esi sakontaktējusies ar augsto Priesteri, jo signāls, ko Viņš man dod, atrodas tieši virs tevis, redzi, redzi, tā zīme. Es zinu, ka tā ir.

213 Tev ir ārkārtīgi spēcīga nervozitāte, no kuras tu ciet. Un tev ir arī kākslis uz rīkles, no kura tu ciet. Ja tā ir taisnība, pacel savu roku.

Jūs teiksiet: "Tas jau tāpat ir redzams."

214 Labi, tu atbrauci... Tu neesi no šejienes. Tu ieradies... Tu neesi no šīs apkārtnes, šīs vietas. Tu ieradies no Memfisas. Tā tas ir.

215 Tā kundze, kas sēž tev blakus, arī viņa ir ieradusies no Memfisas. Vai tu tici no visas sirds, kundze? Vai tu tici, ka Dievs var tevi dziedināt? Vai tu tici, ka es esmu Viņa pravietis jeb Viņa kalps? Cilvēki uz tā klūp. Saprotat? Vai tu tici, ka es esmu Viņa kalps? Vai tu tici, ka tieši Dievs saka visu šo? Tu zini, ka es neko par tevi nezinu. Tādā gadījumā, vai tu tici, ka tas ir Dievs? Labi. Tici no visas sirds. Un tev...tu ciet no...tev ir...tev arī ir problēmas ar rīkli. Un vēl viena lieta, tev sānos ir mezgls, audzējs. Vai tu tici, ka Dievs var pateikt man, kurā pusē tas ir? Ja jā, tad pacel savu roku, ja es pateikšu tev patiesību. Tas ir labajā pusē. Redzat? Redzat? Vai tu tici, ka Dievs var pateikt man, kas tu esi? Vai tas tev palīdzēs? Tu esi Koksa kundze. Tā tas ir. Redzat? Dodies atpakaļ, saproti.

216 Vai jūs ticat? Vai tagad jūs visi ticat? [Sanāksme priecājas un saka: "Āmen."–Tulk.] Saprotiet, tas ir tas apstiprinājums derībai ar Ābrahāma dzimumu, ja jūs varat ticēt! Saprotat?

217 Lūk, šeit uz nestuvēm guļ sieviete. Vai tu mani dzirdi, kundze, kas guļ uz nestuvēm? Jā. Es nevaru tevi dziedināt. Es neko par tevi nezinu; tu man esi vienkārši svešs cilvēks. Bet vai tu tici, ka Jēzus Kristus var atklāt man, kāda ir tava problēma? Vai tas tev palīdzētu? Vai palīdzētu? Ja tu tur gulēsi, tu mirsi. Tev ir tikai viena iespēja dzīvot, tas ir pieņemt Kristu. Tev ir vēzis. Tā tas ir. Vai tu tici, ka Dievs tevi tagad izdziedinās? Vai tici? Pacel savu roku, ja tu tam tici. Labi. Tavā stāvoklī vienīgā lieta, ko tu varētu izdarīt, būtu piecelties no šīs gultas un paņemt to, uz kā tu guli, un doties mājās, apliecinot savu ticību Dievam kā Ābrahāma dzimums. Celies augšā, Jēzus Vārdā.

Redziet, viņa ceļas, lai pieņemtu savu apsolījumu Dievā.

218 Cik daudzi no visiem pārējiem tagad tic tam no visas sirds?

219 Piecelieties. Jums ir spēks; Dievs dos jums spēku. Celieties kājās. Te nu viņa ir, piecēlusies no nestuvēm.

220 Tagad visi pārējie, kas vēlas pieņemt Jēzu Kristu, piecelieties kājās. Piecelieties kājās. Piecelieties it visur, pieņemiet Jēzu Kristu kā savu dziedinātāju.

221 Kungs Jēzu, dziedini ikvienu no viņiem. Dāvā to, Kungs.

JEVOVA-JIRE 1

(Jehovah-Jireh 1)

Šo svētrunu brālis Viljams Marions Branhams sludināja 1964. gada 2. aprīlī Luisvilā, Misisipi štatā, ASV. Svētruna ar numuru 64-0402 ilgst 1 stundas un 17 minūtes. No angļu valodas uz latviešu valodu tulkots 2026. gadā.